Nr. 126. Piątek, 3 Czerwca 1881. Rok 71.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Pan Namiestnik przeniósł komisarza powiatowego Wincentego Pola z Brzozowa do Kolbuszowy, oraz przeznaczył prowizorycznego koncypistę Namiestnictwa Juliusza Zulaufa do służby przy starostwie w Brzozowie.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu zamianowała poborcami podatkowymi kontrolorów: Aleksandra Grudnickiego, Teodora Mieszkowskiego, Michała Zalewskiego, Ludwika Sienkiewicza, Aleksandra Lewickiego i Władysława Baranieckiego; dalej kontrolorami podatkowymi adjunktów podatkowych: Karola Rupprechta, Józefa Lochockiego, Franciszka Praszałowicza, Kazimierza Struzika, Zygmunta Sokulskiego, Sabina Lewickiego. Karola Gailhofera, Franciszka Lichonia, Józefa Brzezińskiego i Kazimierza Stankiewicza; wreszcie adjunktami podatkowymi: sierżanta rachunkowego 45 pułku piechoty Jana Ergietowskiego, tudzież praktykantów podatkowych: Władysława Kirshnera, Józefa Szymańskiego, Felicyana Chrząszczyńskiego, Stanisława Konasiewicza, Józefa Schumachera, Bolesława Michałowskiego, Władysława Matkowskiego, Michała Burkę, Alojzego Wrzaka, Władysława Wahna, Antoniego Łazoraka, Władysława Waltenbergera, Michała Cyża. Teofilakta Jamińskiego, Kazimierza Kochanowicza, Józefa Cendrego, Konstantego Rojeckiego, Michała Klukiewicza, Stanisława Borysiekiewicza, Dimitra Biłasa, Wojciecha Patrynę, Antoniego Konopkę w stałym, zaś Jędrzeja Kopacza, Józefa Kuzię i Bogusława Kucharskiego w prowizorycznym charakterze.

Rada szkolna krajowa postanowiła książkę pod tytułem: „Krótki rys geografii do użytku szkolnego. Ułożyli Karol Benoni i Lucyan Tatomir z 12 drzeworytami. We Lwowie. Nakładem Towarzystwa Pedagogicznego. 1881" zaliczyć w poczet książek dozwolonych do użytku szkolnego w I klasie szkół średnich i zalecić ją do bibliotek szkół ludowych. Cena egzemplarza wynosi 56 ct. a. w.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 23 maja 1881.

W pierwszej połowie maja b. r. był przebieg chorób epidemicznych w kraju następujący:

W powyższym okresie czasu zmniejszył się znacznie stan odry, tyfusu osutkowego i brzusznego, płonicy, błonicy i kokluszu i nieco stan ospy.

Ospa panuje głównie w powiecie mieleckim, myślenickim, brzeskim, pilzneńskim i tarnowskim; z 1036 leczonych chorych wyzdrowiało 476 czyli 45·9 prc., umarło 99 czyli 9·6 prc.

Odra wystąpiła przeważnie w powiecie niskim i rohatyńskim; z 525 leczonych chorych wyzdrowiało 231 czyli 44 prc., umarło 16 czyli 3 prc.

Płonica panowała przeważnie w powiecie dolińskim, nowo-sądeckim i żółkiewskim; z 274 leczonych chorych wyzdrowiało 112 czyli 40·9 prc., umarło 21 czyli 7·7 prc.

Błonica pojawiła się tylko w dwóch miejscowościach powiatu stryjskiego; z 44 leczonych chorych wyzdrowiało 16 czyli 36·4 prc., nie umarł zaś żaden.

Tyfus plamisty panuje w 62 gminach, głównie w powiecie dąbrowskim, rohatyńskim, tarnowskim, turczańskim, brzeskim, pilzneńskim i żydaczowskim; z 1704 leczonych chorych wyzdrowiało 935 czyli 54·9 prc., umarło 130 czyli 7·6 prc.

Tyfus brzuszny pojawił się przeważnie w powiecie przemyskim, łańcuckim, chrzanowskim, lwowskim i żółkiewskim; z 922 leczonych chorych wyzdrowiało 385 czyli 41·8 prc., umarło 44 czyli 4·8 prc.

Koklusz wystąpił przeważnie w powiecie rohatyńskim; z 529 leczonych chorych wyzdrowiało 307 czyli 58 prc., umarło 11 czyli 2·1 prc.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 21 maja 1881.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 3 czerwca.

Bieżący okres sessyi Rady państwa skończył się wśród symptomów politycznych zupełnie niepodobnych do tych, które towarzyszyły jego początkowi a zarazem końcowi poprzedniego okresu. Izba deputowanych uporała się z jednym z najważniejszych pod względem politycznym przedmiotów, z projektem założenia uniwersytetu czeskiego w Pradze. Po raz pierwszy w Radzie państwa głosy niemieckie połączyły się z czeskiemi na rzecz sprawy, która przedewszystkiem ma na celu interesa narodowe Czechów. Gdyby kto przepowiedział był taki wypadek wówczas, gdy posłowie niemieccy rozjeżdżali się z zamiarem wywołania jak najżywszej agitacyi przeciw znanemu rozporządzeniu ministeryalnemu o języku urzędowym w Czechach — pewnie zostałby był okrzyczany na lewicy a może i na prawicy za marzyciela lub co najmniej polityka idealnego. Trzeba przypomnieć sobie koniec poprzedniego okresu sessyi parlamentarnej, trzeba sobie odświeżyć w pamięci drażliwą rozprawę w Izbie i jeszcze drażliwszą rozprawę w klubach, na zgromadzeniach politycznych i t. d. aby uznać i należycie ocenić nadzwyczajną doniosłość obecnej zmiany. O rzeczach tak niemiłych zapomina się chętnie, więc kontrast sytuacyi nie wpada dziś tak żywo w oko, a tem samem za mało ceniony jest pierwszy trwały. ważny na przyszłość sukces idei ugodowej.

Równie pocieszający symptom mamy do zapisania z Izby panów. gdzie uchwała Izby deputowanych o podatku gruntowym utrzymała się stosunkowo znaczną liczbą głosów. Jeżeli za tą uchwałą głosowało 64 a przeciw niej 49, to nie można powiedzieć, że rozstrzygnął przypadek, lub że zwycięztwo było chwiejne i wypłynęło jedynie z jakiego fortelu zakulisowego. Tem głosowaniem większość Izby panów dała najwyraźniej do zrozumienia, że stanowczo nie myśli solidaryzować się z tem stronnictwem drugiej Izby, które obalenie gabinetu obecnego uważa za cel główny i tak ważny, że dla osiągnięcia takiego celu nie należy się lękać ani największych ofiar, ani najtrudniejszych kollizyj politycznych. W sprawie podatku gruntowego najłatwiej mogła Izba panów pomódz temu stronnictwu do osiągnięcia celu, a opinia publiczna z wytężoną uwagą oczekiwała wiadomości o rezultacie głosowania, wiedząc dobrze, że niepomyślna uchwała Izby panów w tej właśnie sprawie najprawpopodobniej byłaby tylko początkiem przesilenia. Opozycya zapamiętała nie lęka się żadnego przesilenia, owszem życzy go sobie, bo pewną jest, że tylko powrót do stanu, jaki istniał przed hr. Taaffem, może być jego najbliższą konsekwencyą, gdy tymczasem większość Izby panów rozważniej sytuacyę ocenia i z tego powodu musiała przyjść do przekonania, że tym razem kryzis niekoniecznie mogłaby wypaść na korzyść stronnictwa wierno-konstytucyjnego, a w każdym razie państwu tylko szkodę przynieśćby musiała.

Molière i jego komedya.

Molière, sein Leben und seine Werke von Ferdinand Lotheissen. Frankfurt a. M. 1880.

I.

(Ciąg dalszy.)

Przeszczepiona na grunt francuski, pozbawiona improwizatorskiej werwy Włochów, odpowiadająca miejscowym stosunkom, bez trafnej charakterystyki osób, bez wszelkiej wyższej idei, *commedia dell'arte* stała się mdłym cieniem i wydawała utwory liche i niezgrabne, dopiero Corneille w swoim *Le menteur*, do którego treści pożyczył z hiszpańskiej sztuki Alarcona, dał próbkę komedyi charakterów. Ale Corneille znowu zwrócił się ku tragedyi i próbka jego pozostała bez naśladownictwa

Tak więc Molierowi należy przypisać niemal wyłącznie zasługę wydźwignięcia francuskiej komedyi ze stanu błędnej farsy na stopień komedyi charakterów Poczuł on jasno, że komedya winna być obrazem życia a działanie osób winno wypływać z ich charakterów Żeby dokonać tak wielkiego zadania, na to potrzeba było wielkiego talentu, ale żeby to zadanie jasno pojąć i żeby zwrócić się ku niemu, na to potrzeba było gruntownego wykształcenia. Takie wykształcenie otrzymał Molière naprzód w kollegium jezuickiem w Clermont (1636—1641) potem pod kierunkiem znakomitego filozofa Gassendiego, który był stanowczym przeciwnikiem i średniowiecznego arystotelizmu i racyonalizmu Descartes'a, a opierał się głównie na atomistycznej nauce Epikura. Gassendi wywierał wielki wpływ na swoich uczniów. Czytał on z nimi *O naturze rzeczy* Lukrecyusza, a jak Molière smakował w tej lekturze, za dowód służyć może to, że przetłómaczył potem ten poemat na język francuski. Tym studyom w części przynajmniej zawdzięczał Molière swój trzeźwy pogląd na świat, jak później swemu życiu wędrownemu znajomość najrozmaitszych stosunków ludzkich.

Ale współczesna tradycya komedyopisarska była zanadto silną, aby się Molière od razu i zupełnie mógł z niej otrząsnąć. To też w komedyach jego widoczne są dwie maniery: maniera dawniejszej komedyi, farsa przypominająca żywo komedyę *dell'arte*, gdzie wprawdzie tu i ówdzie już się zarysowują charaktery osób działających, gdzie jednak główną rzeczą jest pusty śmiech, szalona i poplątana intryga, jak n. p. *l'Etourdi*, *l'Amour medecin*, *le Médecin malgré lui*, *les Fourberies de Scapin* i kilka innych i maniera nowa, komedya charakterów, malująca życie współczesne, mianowicie złe i śmieszne jego strony. Do tej drugiej maniery należy długi szereg komedyj: *les Precieuses*, *l'Ecole des femmes*, *l'Ecole des maris*, *les Facheux*, *la Critique de l'Ecole des femmes*, *l'Impromptu de Versailles*, *Don Juan*, *le Misanthrope*, *Tartuffe*, *l'Avare*, *le Bourgeois gentilhomme*, *la Comtesse d'Escarbagnas*, *les Femmes savantes* i *le Malade imaginaire*. I w tych komedyach jeszcze w niejednem miejscu znać ślady dawnej maniery ale tylko ślady. W dwóch wreszcie sztukach, w *Tartuffi* i w *Mizantropie* giną i te ślady i Molière daje w nich Francyi i światu wykończony wzór nowej komedyi.

Wzór ten przez dwa wieki przewodniczył komedyi francuskiej, a i dziś nie jest obalonym, bo jak *comédie larmoyante* Diderota, tak i dzisiejszą komedyę francuską można uważać za dalsze tylko jego rozwinięcie. Ciekawym jest bardzo ustęp, w którym pan Lotheissen porównywa komedyę Moliera z dzisiejszą szkołą francuskich komedyopisarzy. Szkoła ta, jak wiadomo, datuje się dopiero od drugiego cesarstwa, kiedy z wprowadzeniem powszechnego głosowania ostatecznie się dokonało przeobrażenie społeczne, rozpoczęte przez rewolucyę. Nowe stosunki domagały się nowej komedyi, ale ta, rodząc się w dusznej atmosferze drugiego cesarstwa, wciągała w siebie wiele niezdrowych miazmatów. „Szalony karnawał, który się rozpoczął w życiu politycznem, odzwierciedlił się w „komedyi obyczajów", jak nazywano ten nowy rodzaj utworów scenicznych, amalgamat dramatu i komedyi. Rozsiadła się w nich dziwna moralność, która często była podobną do wysławiania występku.... Molière przeciwnie nigdy nie utracił stałego gruntu pod nogami. Jak żył on w silnie spojonem państwie, wśród zdrowego życia ludowego, tak i pojęcia jego o moralności nigdy nie były chwiejne. Nigdy nie przychodziło mu na myśl pozłacać i przystrajać występku i wydawać go za wielkość niepoznaną."

„Podobna różnica zachodzi pomiędzy sposobem kompozycyi Moliera a nowszych komedyopisarzy. W każdej dziś sztuce, a więc i w teatrze, panuje dążenie ku silnemu realizmowi, albo, jak się lubią dziś wyrażać, naturalizmowi. Usiłują dziś sprawiać wrażenie fotograficzną dokładnością szczegółów, troskliwem naśladowaniem zdarzeń życia codziennego. Porównajmy tylko, jak Molière w swoim *Mizantropie* przedstawia ruch towarzyski w salonie, a jak nowocześni komedyopisarze pojmują to zadanie. W drugim akcie *Mizantropa* Celimena przyjmuje kilka wizyt Sługa wchodzi i oznajmia krótko: „Acaste jest na dole", albo: „Clitandre nadchodzi, pani". Gdy się dwaj markizi zjawiają, sługa przysuwa im krzesła, wszyscy symetrycznie siadają w jednym szeregu, jak tego wymagała nieozdobna i ścieśniona przez widzów scena*) i bez wszelkiego wstępu rozpoczyna Clitandre rozmowę złośliwą uwagą o pewnym znajomym. W nowoczesnej komedyi wszystko się to odbywa naturalniej, „prawdziwiej", autor nie opuszcza ani jednego powitania, ani jednego słówka grzecznego, które w rzeczywistości musiało być wymówionem. I jakie życie, jaki ruch się następnie rozwija; tworzą się rozmaite grupy, toczy się pogadanka, piją herbatę, damy zajmują się haftowaniem, dzienniki leżą na stołach, o niczem nie zapomniano, a z równą troskliwością i dekoracya jest urządzoną. Ażeby stworzyć taki obraz towarzyski, potrzeba na to całego szeregu osób podrzędnych, które służą tylko do ugarnirowania sceny, czasem tylko może robią jakichś parę trafnych uwag, ale na tok akcyi nie mają żadnego wpływu. W tej manierze możnaby upatrywać taki postęp, jaki okazywała komedya Molierowska, odwzorowująca współczesne życie swego czasu, względem dawniejszego rodzaju widowisk. Ale wszystko ma swoje granice, i zdaje się nam, że nowoczesna scena nie pod jednym względem je przekroczyła. O ile bowiem z jednej strony wskutek urządzenia sceny wiernie kopiującego naturę zyskuje, o tyle traci z drugiej strony. Niezliczone szczegóły ożywiają scenę, ale zarazem plączą zaciemniają zrozumienie głównej rzeczy. To, co czysto ludzkie, ustępuje na plan dalszy, konwencyonalne na pierwszy się wysuwa i ta okoliczność głównie się przyczynia do tego, że nowsze sztuki tak prędko się starzeją.

„Nowoczesna komedya potrzebuje nieraz całego aktu, jeżeli nie więcej, ażeby dać jako tako zrozumiałą ekspozycyę i zbyt łatwo zaniedbuje rysunku charakterów. Właśnie w tym rysunku widzi swoją siłę, ale się myli. Ma ona wprawdzie osoby z rozmaitemi rysami

*) Aż do roku 1759 po obu stronach sceny były miejsca dla widzów niską tylko balustradą ogrodzone od środka. Zasiadała tam zwykle majętniejsza młodzież i pozwalała sobie nieraz rozmaitych wybryków.

Tak jedna jak i druga uchwała ważna, zamykając bieżący okres sesyi, wystawia gabinetowi świadectwo znakomitego sukcesu. W Izbie deputowanych tryumf święciła idea ugodowa, program pojednawczy, który, jak w pierwszej chwili po powołaniu do steru tak i dziś przyświeca gabinetowi hr. Taaffego. W Izbie panów zaś pokazało się, że minęły już te czasy, kiedy istnienie gabinetu hr. Taaffego uważano tylko za chwilowy kaprys zmiennych konstellacyj politycznych. który nie zdoła wytrzymać jednej cięższej próby. Niejedną taką próbę wytrzymał gabinet hr. Taaffego a dowody tej żywotności musiały najpierw znaleść uznanie w Izbie panów, która z natury swojej jest pod tym względem w sądzie swoim bystrzejszą i pewniejszą.

KORESPONDENCYE

Berlin, 1 czerwca.

□ Po raz pierwszy przyjął w Wniebowstąpienie papież Leon XIII na publicznem posłuchaniu pątników niemieckich, z których większa część pochodziła z prowincyi nadreńskiej i z Westfalii. Na adres, przeczytany przez księcia Loewenstein a dający słusznym żalom katolików na prześladowanie pruskie wybitny wyraz, odpowiedział papież słowami godnemi głowy kościoła; najważniejszą część przemowy papiezkiej podaliście już w numerze poniedziałkowym. Prasa katolicka podaje całą osnowę tej mowy, która dziś znaną już jest w każdym domu katolickim w Prusiech a która winę tego, że nie przyszło do porozumienia między stolicą świętą a rządem pruskim, składa na barki mężów dzierżących u nas ster państwa; mimo to oświadczył Leon XIII, że w usiłowaniach ku sprowadzeniu pokoju szczerego a stałego nie poprzestanie. Wrażenie słów papiezkich ma, zdaje się, osłabić wiadomość podana równocześnie przez augsburską *Allgemeine Zeitung* i przez *Köln. Ztg.*, że papież wystosował na urodziny cesarskie list własnoręczny do króla Wilhelma, napomykający o potrzebie położenia końca walce tak zwanej cywilizacyjnej; król pruski dał na to pismo odpowiedź uprzejmą, w której wyraził życzenie. żeby podobnież jak w Paderbornie i w Osnabrücku uzupełniła się hierarchia kościelna w Trewirze i w Fuldzie. Wiadomość ta potwierdza się. Faktem jest również, że mimo to. iż rząd nie chce przypuścić do zarządu dyecezyi wybranego w Trewirze administratora księdza dr. Lorenzi, ojciec święty z odpowiedzią na pismo królewskie nie ociągał się: Czy ten krok papiezki — treść ostatniego listu jest jeszcze ta jemnicą — przyspieszy zawarcie pokoju w dziedzinie religijnej, odczekać należy, zwłaszcza że stolica apostolska dalej ustąpić prawie już nie może, a rząd pruski dobrowolnie więzów włożonych nie zwolni; nie chce on teraz zrazić sobie bardziej jeszcze katolików ze względu na wybory blizkie: katolicy nie dadzą się jednak przez to obałamucić, to jest rzeczą pewną.

Wczoraj rozpoczęły się obrady nad zabezpieczeniem robotników, toczyły się dziś dalej i zakończą tymczasem jutro z rozpoczęciem wakacyj parlamentarnych. Jak słabe są widoki, że dla robotników zrobi się coś użytecznego, pisałem wam, jakom też i powody podał, dla których rzeczy taki wzięły obrót; przystąpię teraz do uwydatnienia wybitnych punktów dyskusyi.

Paragraf pierwszy ustawy nakaznje obowiązkowe zabezpieczenie robotników i wylicza owe kategorye osób zatrudnionych przy zakładach przemysłowych, na które się ustawa rozciąga. Zasadniczą, aczkolwiek daremną opozycyę przeciwko przewodniej myśli projektu podnieśli postępowcy, żądając, aby poprawiono już istniejącą ustawę, zapewniającą wynagrodzenie małej klasie robotników fabrycznych, skoro ciż wykazać zdołają, że zostali skaleczeni z powodu winy lub niedbalstwa pracodawcy lub jego zastępców; poprawka ta miała być uskutecznioną w ten sposób, że nie robotnik winę fabrykanta musiałby udowodnić, jak bywało dotychczas, lecz przeciwnie pracodawca wykazać winę robotnika lub wkroczenie siły wyższej, by zrzucić z siebie obowiązek wynagrodzenia; oraz mieli być objętymi ustawą wszyscy robotnicy zatrudnieni przy zakładach, których machiny siłą elementarną lub zwierzęcą w ruch wprawiają się. Z góry można było przewidzieć, że wniosek ten upadnie, jako też i upadł; przeciwnicy jego, to jest przyjaciele projektu rządowego, uważali, że przecież i robotnikom skaleczałym z powodu elementarnej klęski, a tem bardziej jeszcze rodzinom po nich pozostałym, należy się w każdym razie wynagrodzenie; zresztą istniejąca teraz już ustawa jest zródłem rozlicznych procesów między robotnikami żądającymi, co im się należy, a fabrykantami uchylającymi się od spełnienia obowiązku; procesa takie rozrywają tylko zgodę wśród jednych i drugich i zatruwają w wysokim stopniu stosunki społeczne. Wniosek inny wymagał, żeby ustawą byli objętymi także robotnicy zatrudnieni przy machinach używanych w rolnictwie Wystąpił przeciwko temu głownie baron Schorlemer, członek stronnictwa środkowego a naczelnik towarzystw chłopskich, liczących w Westfalii kilkadziesiąt tysięcy członków, wykazał on, że ważna zachodzi różnica między robotnikiem fabrycznym a czeladzią gospodarską zwłaszcza w zachodniej połowie Niemiec, gdzie gospodarstwa wiejskie mniejszych są rozmiarów, a gdzie ludzie w roli pracujący znajdują opiekę dostateczną w razie nieszczęścia; ustawa pozwala zresztą i tych zabezpieczyć, podczas kiedy trudno byłoby jasno określić granicę obowiązku zabezpieczenia, kiedy jedni zatrudnieni przy gospodarstwie rolniczem mieliby być objętymi ustawą, a drudzy nie; chcąc zresztą zrobić coś dobrego, nie trzeba zrazu żądać za wiele. Za tem była także większość parlamentu, która również odrzuciła wymaganie demokratów socyalnych, żeby ustawa obejmowała wszystkie zgoła zatrudnienia, przy których wydarzają się nieszczęścia. Poseł Liebknecht, przywódca główny socyalistów niemieckich, nie puścił oczywiście tej sposobności mimo, żeby nie wychwalać państwa socyalistycznego, które stronnictwo przewrotu zbudować zamyśla na zgliszczach istniejącego dzisiaj porządku rzeczy. Szydził on z tego, że teraz stronnictwa rozmaite na wyścigi umizgają się do warstw roboczych i dolę ich polepszyć usiłują; dowodem to podług jego pojęcia, że ruch socyalistyczny zawiera siły twórcze; płodem tych zarodków ustawa obecna; szkoda, wywodzi mowca dalej, że się ją osłabia przez wzgląd na przemysłowców bogaczy. Książę Bismarck sądzi, że pozyska dla siebie robotników; błąd to wielki, bo tylko prąd socyalistyczny porywa kanclerza i zwycięży nad nim mimo usiłowań przeciwnych. Państwo zbyteczne jest, jeżeli nie broni słabego przeciwko przemocy, jeżeli nie porządkuje stosunków roboczych i nie podnosi dobrobytu. Mowca nazwał myśl socyalistyczną zawartą w ustawie klinem, który rozsadzi wcześniej czy później obecne społeczeństwo, aby zgotować zwycięstwo socyalistom. O zadaniu chrześciańskiem państwa socyalista Liebknecht ani słuchać nie chciał, prawił on tylko o obowiązkach wypływających z ludzkości; słusznie na to odparł Schorlemer, że socyaliści zwykle ładnemi słówkami rozprawiają o humanitaryzmie, a skoro przystąpią do czynu, słychać swąd pretroleju. łoskot piekielny eksplozyi dynamitowych i wrzaski tłuszczy rewoltującej.

Przyjęto ostatecznie paragraf pierwszy, również i drugi 145 głosami przeciwko 106, opiewający, że będzie urządzona nie jedna kasa centralna, lecz poszczególne kasy w pojedyńczych państwach. W obradach nad ostatnim punktem przeważyły szalę powody znane wam, wzięte z dziedziny ekonomii narodowej i polityki wewnętrznej, i rozstrzygły zwycięztwo na rzecz decentralizacyi; zasługą to stanowczości stronnictwa środkowego. Frakcya wolnokonserwatywna, zostająca najbardziej pod wpływem Bismarcka, oświadczyła, że tym razem głosuje za uchwałą komisyi, aby nie przeszkodzić dalszym obradom; oczywiście przy trzeciem czytaniu zachcianki centralistyczne tych panów wyjdą na jaw; wobec tej chwiejności oświadczył Windthorst, iż i on zastrzega sobie przy trzeciem czytaniu dalsze kroki i wolność działania. Przyjęto dalej wszystkie uchwały komisyi aż do § 9. Jutro toczyć się będzie walka głównie o to, czy państwo ma płacić składki za biedniejszych robotników; tutaj grozi ustawie największe niebezpieczeństwo.

Parlament jest widocznie bardzo już znużony, posłowie pragną rozjechać się, w sali posiedzeń tworzą się kółka, bawiące się pogadanką, boć wszyscy przekonani są, że wszelka praca będzie znowu *pro nihilo*.

Rada państwa.

(XLI Posiedzenie Izby wyższej.)

† **Wiedeń,** 1 czerwca. (*Kor. Gaz. Lw.*) Prezes hr. Trautmansdorff zagaja posiedzenie o godz. 11, min. 30.

Z Izby poselskiej nadeszły ustawy w ostatnich dniach uchwalone. Na wniosek hr. Fryd. Schönborna przystąpiono już dziś do pierwszego czytania ustawy o kredycie dodatkowym na urządzenie uniwersytetu czeskiego i przekazano ją komisyi budżetowej.

Przystąpiwszy do ustanowionego z góry porządku dziennego, przekazano ustawę o wzruszaniu czynności prawnych, odnoszących się do mienia dłużników niewypłacalnych, tudzież ustawę o zmianach niektórych w ordynacyi konkursowej i w procedurze egzekucyjnej komisyi prawniczej; ustawę o zwolnieniu czynności przy konwersyi długów hipotecznych od należytości skarbowych i dziesiąte doroczne sprawozdanie komisyi kontroli długu publicznego przekazano komisyi finansowej; ustawę o artystycznem przyozdobieniu gmachu parlamentu komisyi budżetowej.

Następują obrady nad budżetem i ustawą finansową na r. 1881.

W dyskusyi ogólnej zabiera głos hr. Lew Thun, który, odczytawszy z sprawozdania komisyi budżetowej ustęp: „Komisya spodziewa się polepszenia finansowego stanu rzeczy wtedy tylko, jeśli z dalszemi rozporządzeniami w administracyi ręka w rękę pójdzie polegająca na sprawiedliwym systemie reforma wszystkich podatków“ — powiada: Nietylko sposobem administracyjnym trzeba zaprowadzać oszczędności w wydatkach, lecz także, jak powszechnie, jeśli się nie mylę, uznano, także sposobem ustawodawczym. Właśnie legislatywa powinna zaprowadzić jak najtańsze urządzenia administracyjne. Z przyjemnością czytałem, że pan prezes gabinetu wynurzył też tę myśl w komisyi budżetowej. Pragnąłbym tylko, aby rząd jak najrychlej wystąpił z właściwemi projektami i przyczynił się w ten sposób do uspokojenia ludności, że ład finansowy będzie przywrócony i ciężary zmniejszone.

Prezes gabinetu hr. Taaffe (*wedle stenogramu*): JE. pan hr. Thun wspomniał o słowach wyrzeczonych przezemnie w komisyi budżetowej. Pozwolę sobie pokrótce tylko nadmienić, że, co się tyczy wydziału spraw wewnętrznych, w nim także musi istnieć zadanie jak największej oszczędności, ale to rzeczywistej oszczędności, t. j. w ten sposób, żeby mniej wydawano pieniędzy bez szkody dla administracyi i bez złych rezultatów w tym lub owym przedmiocie. Jak bowiem dziś mają się rzeczy z budżetem ministerstwa spraw wewnętrznych, można poczynić właściwe oszczędności, dające się wyrazić w liczbach, tylko przez przeznaczenie mniejszych kwot na budowle drogowe i wodne. Ale szanowni członkowie wys. Izby pewnie uznać zechcą, że taka oszczędność nie byłaby na miejscu, że owszem starać się trzeba oszczędzać ku innej stronie. Na teraźniejszym stanie osobistym także nie można nic rzeczywiście oszczędzić, a rząd musi przeto zastanowić się, w jaki sposób, może przez zmianę w administracyi, możnaby było osiągnąć rzeczywistą oszczędność, a to oszczędność efektywną, nie zmierzającą do prostego przerzucenia ciężaru na kogo innego. Pieniądze bowiem, które się wydaje, są to zawsze pieniądze opodatkowanych, czy idą z kasy państwa, kraju, czy gminy. Rząd zwrócił uwagę przedewszystkiem na pewne spostrzeżone niewłaściwości, mianowicie na podwyższone wydatki, które powstały. I oto nie mógł sobie zataić, że mianowicie krajom przez zaprowadzenie pewnego dualizmu wielkie urosły koszta, że przeto zastanowić się powinien, czyby nie można przeciw temu w stosowny sposób wystąpić. Wspomnę tylko, że n. p. po krajach są cesarskie i krajowe urzędy budownicze, cesarscy i krajowi inżynierowie, a ztąd powstają nieraz spory co do sposobu postępowania, aby osiągnąć rzeczywiste oszczędności bez naruszenia autonomii krajów i bez szkody dla sprawy samej. Jest to rzecz bardzo trudna i dlatego trzeba było poczynić bardzo dokładne dochodzenia i zastanowić się już to samemu rządowi, już to wspólnie z ludźmi rozumiejącymi się na administracyi. Kwestyonarze w tym duchu rozesłałem już między namiestników, nadmieniając jednak, że nie powinni wiązać się kwestyonarzem i odpowiadać tylko na pytania, lecz że mają zupełną swobodę w przedstawianiu własnych wniosków. Wnioski takie nadeszły też już od wszystkich niemal namiestnictw i są obecnie rozpatrywane i zestawiane w ministerstwie spraw wewnętrznych. Sam nie mogłem jeszcze zajrzeć do nich dobrze, bo parlament zebrany, a więc ministrowie nie mają ani czasu, ani spokoju należytego, by rzecz tak ważną zbadać i powziąć co do niej uchwały. Mogę atoli dać zapewnienie, że rząd gorliwie zajmuje się tą sprawą i spodziewa się, iż niezadługo będzie mógł wnieść projekty do konstytucyjnego załatwienia. Na jedno jeszcze pozwolę sobie zwrócić uwagę. Pominąwszy trudności, które po części przytoczyłem, wielka jest trudność w tem, że, aby coś podobnego wprowadzić w życie, muszą przystąpić do pracy różne ciała ustawodawcze. Gdy takie zajść mają zmiany w administracyi, wtedy zarówno legislatywa państwa, jak legislatywa krajowa muszą uczestniczyć w pracy każda w swoim zakresie. (*Brawo! brawo! wyśmienicie*).

Hr. Lew Thun z zadowoleniem przyjmuje to do wiadomości, wynurza tylko życzenie, aby podobne dążności objawiały się nietylko w ministerstwie spraw wewnętrznych, lecz i w innych ministerstwach.

Sprawozdawca komisyi budżetowej bar. Winterstein przedstawia, w jaki sposób powstał ów ustęp zacytowany przez hr. Lwa Thuna, i stwierdza, że w komisyi wcale nie myślano o życzeniach tak daleko posuniętych, jak je wynurzył hr. Thun.

Na tem skończyła się dyskusya ogólna.

W dyskusyi szczegółowej znów tylko hr. Lew Thun zabiera głos do etatu ministerstwa oświecenia i spraw duchownych, aby wypowiedzieć kilka uwag o funduszach religijnych.

Budżet i ustawa finansowa na r. 1881 uchwalone w drugiem i trzeciem czytaniu wedle uchwał Izby poselskiej.

Następują sprawozdania o niektórych petycyach. Między innemi dostają się pod obrady petycye w sprawie podatku gruntowego. Sprawozdawca komisyi bar. Tinti wnosi, aby przekazano je rządowi, dla którego zawarte w nich daty statystyczne i ekonomiczne mogą być bardzo ważne.

Minister skarbu dr. Dunajewski: Co powiedział w tym względzie komisarz rządowy w komisyi, to pozwalam sobie tu powtórzyć. Zapewniam, że petycye w ogóle, które obie wys. Izby przekazały rządowi, będą dokładnie zbadane i że, o ile w granicach ustaw będzie można żalom uczynić zadosyć, rząd z pewnością użyje wszelkich sposobów prawnych, aby prośby te i użalenia — powtarzam — w granicach ustaw obowiązujących uwzględnione były.

---

twarzy; ale mało wyrobionych charakterów. Postacie nowoczesnej komedyi są po większej części jednostronne; każda z nich ma jakąś szczególną właściwość, którą ciągle okazuje, ale nie jest ożywioną drobnemi, charakterystycznymi rysami, brak jej rozmaitości farb i ożywienia. Weźmy pierwszą lepszą komedyę n. p. *Nos intimes* Sardou. Widzimy tam wzbogaconego kupca, który rad jest bardzo, gdy może w swojem mieszkaniu wiejskiem ugaszczać przyjaciół z miasta. Ale autor chce pokazać, jak ci przyjaciele w gruncie rzeczy są tylko zawistni i nieprzyjazni gospodarzowi. Maluje on ich tak nieznośnymi i głupimi, że każdy musi się zapytać ze zdziwieniem, jak można było taką bandę zapraszać do siebie. Każdy z tych przyjaciół ma jakąś swoją *idée fixe*, jakiś stały frazes, z którym się przez całą sztukę przewija. Tylko zupełną nieznajomością granic, jakie oddzielają od siebie dramat, komedyę i farsę, można sobie objaśnić wyprowadzanie podobnych postaci na scenę. W większej części tych sztuk nowoczesnych znajduje się dalej pewien rozumny o chłodnej rozwadze przyjaciel, taki dr. Tholosan, dr. Bemoin, Desgenais lub Olivier de Jalin. Mają oni zadanie zjawiać się w krytycznej chwili z pomocą i zbawiać sytuacyę, która już zdawała się rozpaczliwą. Reprezentują oni zdrowy rozsądek ludzki, mają publiczności wypowiedzieć sąd autora o tem, co się dzieje w sztuce. Do zwiększenia monotonii przyczynia się i to, że prawie zawsze w nowszych sztukach powtarzają się dwa temata: wiarołomstwo małżeńskie i chciwość pieniędzy. Jednakże te słabe strony nowoczesnej komedyi zakryte są całym szeregiem świetnych przymiotów.

„Autorowie francuscy umieją budować swoje sztuki z rzadkiem zrozumieniem efektu scenicznego. Rozmaite intrygi tak po mistrzowsku się splatają, i wszystkie tak dzielnie podążają ku jednemu celowi, że zajęcie widza rośnie z każdym aktem. Efekta sceniczne gromadzą się i zadziwiają, ponieważ niespo dzianie wyskakują. Prowadzenie całości jest żywe i śmiałe, dyalog dowcipny i wykończony pod względem formy. Dlatego łatwo się prześlepia to, że zalety tych dzieł są powierzchowne, że główny interes tych sztuk polega na sytuacyach, nie na charakterach. Nawet do rozwiązania używane bywają często zupełnie zewnętrzne środki. Tak w *Dorze* Sardou konflikt staje już na granicy tragedyi; chodzi o ważne papiery, które w jakiś niewytłómaczony sposób dostały się w cudze posiadanie, co grozi zniszczeniem na wieki szczęścia młodej pary małżonków. Ale dobry przyjaciel odkrywa w czas zdrajczynię. Koperta, która zawiera w sobię kompromitujące papiery, ma jakiś szczególny zapach; ów przyjaciel odkrywa, że tak samo pachną rękawiczki pewnej wątpliwej damy i to odkrycie całą sprawę na dobre tory wprowadza“.

Zresztą p. Lotheissen uważa Sardou za najbardziej powierzchownego ze słynniejszych koryfeuszów dzisiejszej komedyi francuskiej. „Emile Augier, prawdziwy poeta, nie pozwala sobie tak grubej roboty, i postaci, jak jego *Poirier* i *Giboyer*, równie się nie zestarzeją jak taki p. Jourdain Moliera lub Harpagon. Ale molierowskiego bogactwa, jego głębokości, jego humoru i Augier nie dosięgnął“.

Prawie wszystkie te uwagi są bardzo trafne, i dobrze charakteryzują nowoczesną komedyę w stosunku do Moliera z wyjątkiem tylko tego, co p. Lotheissen mówi o jednostronności charakterów i o zewnętrznych środkach w rozwiązywaniu zawikłania, pod tym bowiem względem trudno przyznać wyższość Molierowi. Ale o tem będę miał sposobność obszerniej pomówić w ostatnim ustępie.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Bar. Hye zaleca uwadze rządu szczególniej petycye z Górnej Austryi.

Poczem przyjęto wniosek komisyi z dodatkiem, że, gdyby jeszcze nadchodziły petycye w sprawie podatku gruntowego, odeśle się je zaraz do rządu.

Koniec posiedzenia o godzinie 1 minut 30. — Następne nienaznaczone.

(*CLXVII posiedzenie Izby poselskiej*)

† **Wiedeń**, 1 czerwca (*Kor. Gaz. Lw.*) Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godz. 10 min 10.

Pos. Tausche interpeluje przewodniczącego komisyi przemysłowej, w jakiem stadyum znajdują się obrady jej nad ustawą przemysłową.

Przewodniczący komisyi (pos. Weigel) nieobecny

Na porządku dziennym nasamprzód traktat handlowy z Niemcami. Komisya wnosi, aby go zatwierdzono.

Pos Neuwirth zwala winę na Niemcy, że między niemi a Austryą nie przyszła do skutku taryfa celna. Ale odpowiada to zupełnie sytuacyi ogólnej. Mowca w długim wywodzie oświadcza się za handlowo polityczną autonomią państwa w obec zagranicy i przemawia w duchu zaprowadzenia ceł ochronnych, odmawiając wolnohandlowcom należytego pojmowania interesów Austryi.

Minister handlu bar. Pino oświadcza w sprawie wzajemnego przesyłania towarów z Austryi do Niemiec i z Niemiec do Austryi dla ich uszlachetnienia, że rząd wniesie właściwe projekty.

Pos. Terlago użala się na wysokie cło niemieckie od winogron.

Komisarz rządowy p Bażant odpowiada, że traktat handlowy nie zawiera wyraźnej pozycyi celnej dla winogron.

Pos. Auspitz w dosadnych wyrazach polemizuje przeciw protekcyonistowsk m wywodom Neuwirtha. zastrzegając się stanowczo przeciw twierdzeniu, jakoby protekcyoniści tylko pojmowali należycie interes Austryi, a nie także wolnohandlowcy.

Poczem traktat z Niemcami zatwierdzono.

Bez dyskusyi uchwalono w drugiem i trzeciem czytaniu ustawę o zniesieniu opłat retmańskich w porcie tryestyńskim, tudzież ustawę o pomnożeniu fideikomisu hr. Gołuchowskich, jako też projekt rządowy o kredycie dodatkowym w ilości 20,000 zł. na subwencyę dla szkoły tkackiej w Wiedniu.

Następują obrady nad wniesioną przez komisyę kolejową rezolucyą w sprawie morawskiej kolei Transwersalnej. Rezolucya wzywa rząd, aby w tym jeszcze roku przeprowadził dochodzenia w sprawie wybudowania drogi żelaznej od granicy węgierskiej przez Morawę i Czechy aż do granicy bawarskiej i aby w tym jeszcze roku wniósł do Izby właściwe projekty.

Pos. Teuschl zwalcza rezolucyę, bo kolej ta nie będzie się opłacała.

Pos. Falke uznaje, że to kolej ważna dla krajów, które ma przerzynać, jak i dla państwa, ale uderza na system dzisiejszy, który faworyzuje tylko Galicyę. Morawy i Czechy, o inne kraje zaś nie dba, i spokojnie patrzy, jak w krajach południowych wytwarza się „proletaryat państwowy“. Nie stawia jednak wniosku żadnego, bo to właśnie wobec tego systemu na nic się nie przyda

Pos. Tonner odpowiada preopinantowi, że Styrya, na której zaniedbanie pod względem dróg żelaznych preopinant głównie się uskarżał, posiada nawet więcej dróg żelaznych od Czech.

Rezolucyę komisyi przyjęto.

Następują obrady nad wnioskiem pos. Montego o przedłużenie dalmackich dróg żelaznych aż do Knina Komisya kolejowa wnosi: przejść do porządku dziennego.

Pos. Monti broni wniosku swego, żądając także dla Dalmacyi sprawiedliwości w sprawach komunikacyjnych.

Wniosek komisyi przyjęto.

Tu pos. Rieger wnosi, aby sprawozdanie komisyi o zbudowaniu kanału od Dunaju do Odry dziś jeszcze postawiono na porządku dziennym. Po przeciwnych wnioskowi uwagach pp. Neuwirtha, Kronawettera, Herbsta i Bärnfeinda odrzucono wniosek Riegera.

Następnie bez dyskusyi przyjęto wniosek komisyi do spraw nietykalności poselskiej, aby pozwolono na wytoczenie pos. Dürckheimowi procesu o obrazę honoru.

Pos. Lienbacher wnosi, aby petycye, z których komisye już zdały sprawę, a których nie załatwiono jeszcze w Izbie, przekazano rządowi do postąpienia z niemi w myśl wniosków komisyjnych. Pp. Kopp i Fürnkranz sprzeciwiają się wnioskowi. — Wniosek Lienbachera przyjęto

Pos. Doblhoff wnosi interpelacyę do ministra skarbu w sprawie mylnych indykacyj w arkuszach indywidualnych co do podatku gruntowego.

Prezes Smolka oznajmia, że z posiedzeniem dzisiejszem kończy się okres posiedzeń, poczem dodaje: Prawdopodobnie nie tak wnet będę mógł naznaczyć posiedzenie następne; dlatego, rozstając się, życzę wam wszystkim, panowie, czy to z prawicy, czy z lewicy, czy z środka (*wesołość*), nie wyjmując panów ministrów (*wielka wesołość*), aby wam jaknajlepiej się powodziło, abyście ku zadowoleniu swemu skorzystali z przerwy w posiedzeniach i abyśmy ukrzepieni na zdrowiu zebrali się znowu w dobrem i zgodliwem usposobieniu. (*Powszechne przeciągłe brawo!*)

Koniec posiedzenia o godź. 3

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Sprawy rossyjsko - angielskie w Azyi.)

Ukazem carskim z dnia 18 maja terytoryum Teke-Turkmenów zostało wcielone do państwa rossyjskiego, a to, jak wynika z osnowy ukazu „w celu zabezpieczenia pokoju i porządku w kraju Zakaspijskim.“ Krok ten rządu rossyjskiego, jest według *Ausgb. Allg. Ztg.*. bardzo pomyślnym rezultatem dla interesów Rossyi w Azyi środkowej, a jednocześnie porażką polityki liberalnego gabinetu angielskiego.

Pogromca Turkmenów, generał Skobelew, powrócił już z tej wyprawy wojennej do Petersburga, a powrócił nie sam, ale z wodzem hord tekińskich i jego synem, który ma odebrać wychowanie w jednym z naukowych zakładów wojskowych w Rossyi.

„Książe ten będzie — zwraca dalej uwagę *Augs. Allg. Ztg.*, — dogodnem kiedyś narzędziem w ręku rządu rossyjskiego“.

Zwycięztwa zatem generała Skobelewa zostały uwieńczone, gdyż kraj zdobyty został stanowczo wcielony i oddany pod administracyę namiestnikowi Kaukazu.

Wobec powyższego faktu odnosi smutny trumf konserwatywna opozycya w Anglii, sprawdziły się bowiem jej złe przeczucia

Kiedy wkrótce po śmierci cara Aleksandra II, opozycya w Izbie niższej parlamentu angielskiego wniosła wotum nieufności dla rządu z powodu ewakuacyi Kandaharu, ówczas Dilke, podsekretarz stanu spraw zagranicznych, zdołał ją ubezwładnić zapewnieniem, że nowy car Aleksander III kazał przesłać gabinetowi w St. James zapewnienie, iż generał Skobelew został odwołany i wszelkie dalsze operacye wojenne zawieszone. Wiadomość ta odniosła pożądany skutek. Łudzono się nadzieją, że odtąd zapanuje pomiędzy Rossyą a Anglią w Azyi centralnej pokój niezakłócony. Siły zbrojne angielskie zaczęły jak najspieszniej opuszczać Kandahar, ale jeszcze w ciągu nieukończonej ewakuacyi nadeszły zupełnie wiarogodne wiadomości, że generał Skobelew nie myśli bynajmniej o wycofaniu wojsk z kraju Zakaspijskiego, ale bawi w Askabad, ażeby tam odebrać przysięgę wierności od naczelników plemienia Tekińców. Nadchodziły i groźniejsze wieści, a mianowicie, że wojska rossyjskie posuwają się na Merw. Te nie miały wprawdzie podstawy, ale sprawdziły się natomiast pierwsze o wcieleniu terytoryum Zakaspijskiego.

Wobec powyższych faktów, uznał rząd angielski za krok niezbędny zatrzymać w Afganistanie wojska opuszczające Kandahar. Jakoż wyszedł rozkaz, ażeby siły zbrojne angielskie zajęły pozycye w dolinie Piskinu. Abdurrahman chan objął tymczasem w posiadanie Kandahar, ale stryj jego, Ejub-chan rezydujący w Heracie, uzbraja się, ażeby Abdurrachmana wyprzeć z posiadłości w południowym Afganistanie.

Według najświeższych wiadomości z Indyj, przewidywane jest wkrótce starcie obu sił zbrojnych nieprzyjaźnie usposobionych. Jeżeli w walce tej odniesie zwycięstwo Abdurrahman, to sytuacya Anglii nie ulegnie żadniej zmianie, ale jeżeli zwycięztwo odniesie chan Heratu, to ponowna interwencya wojsk angielskich stanie się prawie nieuniknioną.

Rossya, wcieliwszy do swego państwa kraj Teke-Turkmenów, pozyskała doskonałą pozycyę. Ważną jest szczególniej okoliczność, że w skutek tego interesa Persyi zależnemi będą stanowczo od Rossyi. Lord Beaconsfield przewidywał jasno wynikające z takiej ewentualności niebezpieczeństwo dla Anglii Jeszcze na krótki czas przed upadkiem swego gabinetu starał się Beaconsfield pozyskać Persyę stale dla interesów angielskich i chciał w tym celu Herat oddać szachowi perskiemu. Gabinet Gladstone'a zarzucił stanowczo polikę Beaconsfielda w Azyi centralnej, a tem samem i nie wyzyskał zwycięztw oręża angielskiego w Afganistanie. Jestto polityka, jak wiadomo, potępiana stanowczo przez angielskich znawców stosunków w Azyi środkowej i przez konserwatywne stronnictwo w Anglii.

(Stan rzeczy w Irlandyi).

Położenie w Irlandyi jest ciągle niepokojące. *Daily News* obawiają się powstania i wybuchu wojny socyalnej. Dziennik ten mówi, że jedynym środkiem zażegnania niebezpieczeństwa będzie uchwalenie bilu reformy gruntowej, które wielu trudnościom koniec położy. Możnaby ten artykuł uważać jedynie za manewr, mający na celu wywarcie wpływu na Izbę wyższą, która ciągle jest nieprzychylną bilowi reformy, oraz na przeciwników tego bilu w Izbie gmin — jednakże doniesienia o krwawych zaburzeniach dają zapatrywaniom *Daily News* bardziej faktyczną podstawę. Przy przedsiębranych obecnie eksmisyach dzierżawców zamiast setek ludzi jak dawniej, gromadzą się tłumy kilkunastutysięczne, które kamieniami zaczepiają siłę zbrojną a nawet dają ognia do wojska.

W małem miasteczku Mitchelstown podczas eksmisyi dzierżawcy zalegającego w opłatach, ktora się odbywała w tych dniach, i o której już według telegramu podaliśmy krótką wiadomość, uderzono w dzwon alarmowy, na odgłos którego zebrał się tłum wynoszący 10 do 12 tysięcy ludzi. Tłum ten gradem kamieni starał się przeszkodzić posuwaniu się naprzód wojska zarekwirowanego do pomocy przy wykonaniu decyzyi sądowej. Policya i dragoni kilkakrotnie nacierali na pospólstwo i rozpraszali je, ale tłumy zbierały się natychmiast w innym punkcie. Pod jakimś browarem znowu na wojsko posypały się kamienie. Postanowiono zdobyć szturmem browar i wyparować z niego bagnetami burzycieli. Przy tym ataku raniono wiele osób, a i w wojsku 12 ludzi odniosło cięższe lub mniej ciężkie rany. Akt wzywający lud do uspokojenia się był odczytywanym dwa razy, a po każdem odczytaniu nacierano na tłum niesłuchający wezwań. W jednem z takich natarć wojsko rzuciło się na muzykę burzycieli i potłukło jej instrumenta. Z powodu wieczornej pory i nadzwyczajnego rozdrażnienia obu stron, władza była zmuszoną dać za wygrane i odłożyć egzekucyę wyroku sądowego na inny czas. Wojsko cofnęło się i umysły uspokoiły się powoli, chociaż jeszcze późnym wieczorem obawiano się napadu tłumów na posterunek policyjny.

Takie relacye, jak powyższe, uzasadniają w wysokim stopniu obawy wyrażone przez organ gabinetu Gladstona.

KRONIKA

= **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły zgromadzeniu Matek Miłosierdzia w Krakowie na restauracyę domu poprawy, utrzymywanego przez to zgromadzenie, zapomogi w kwocie 300 zł; gminie Opłucko, w powiecie kamioneckim na budowę szkoły zapomogi 80 zł.; gminie Łobozew, w powiecie liskim na wewnętrzne urządzenie cerkwi zapomogi 50 zł.; a gminie Wola żołtaniecka, w powiecie żółkiewskim, na budowę cerkwi zapomogi 100 zł.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro, w sobotę, o godzinie 6 wieczorem Na porządku dziennym niezałatwione sprawy poprzedniego posiedzenia, a na pierwszem miejscu wnioski komisyi wybranej przez Radę dla zbadania projektów pożyczki.

— **Egzamina piśmienne** pod nadzorem (klauzurowe) dla kandydatów stanu nauczycielskiego w zawodzie gimnazyalnym rozpoczną się dnia 14 b. m., poczem przedsięwzięte zostaną egzamina ustne.

— **Na rzecz przytuliska** zostającego pod opieką pani hrabiny Siemieńskiej odbyć się ma w niedzielę dnia 5 b m w ogrodzie Miejskim loterya fantowa. Do wygrania na bilet wstępny przeznaczone są trzy przedmioty U pierwszego wejścia wylosowany będzie paw żywy, u drugiego baranek żywy, u trzeciego wspaniały róg obfitości.

— **Wprowadzenie króla kurkowego** na strzelnicę miejską, starym zwyczajem odbędzie się w niedzielę, jako w pierwszy dzień Zielonych Świątek, o godzinie wpół do 5 po południu, poczem rozpocznie się strzelanie królewskie, które trwać będzie do następnej niedzieli. W poniedziałek, 13 b. m. o godzinie 5 po południu rozpocznie się wymiar strzałów, a we czwartek 16 b. m. jako w dzień Bożego Ciała, o godzinie 4 po południu nastąpi obwołanie nowego króla kurkowego i rozdanie nagród

— **Komitet polski pielgrzymki** słowiańskiej do Rzymu donosi nam, że od ks. Stojałowskiego, którego wysłał dla porozumienia się z komitetami innych słowiańskich narodów, jak również dla otrzymania zmniejszonych cen na kolejach, otrzymał sprawozdanie, z którego wyjmujemy następujące szczegóły: „Komitetów, zajmujących się słowiańską pielgrzymką, oprócz polskiego, jest dwa: czesko-morawski w Pradze i południowych Słowian w Zagrzebiu Przewodniczącym pierwszego jest ks. prałat Stule i hr Schönborn, drugiego ks. biskup J. Strossmayer i ks. Racki, a agentem tegoż p. Jordan, literat i redaktor w Wiedniu. Oba komitety krzątają się energicznie około sprawy i jest wszelka nadzieja, że manifestacya religijno-narodowa katolickiej Słowiańszczyzny wypadnie świetnie. Reprezentanci obydwu komitetów przyjęli mnie jako posłańca komitetu polskiego nietylko życzliwie, ale nawet z wielką radością, a po wzajemnem porozumieniu się ułożyliśmy w programie podróży, co następuje: 1) Czesi z Pragi, a my z Krakowa wyjedziemy 24 czerwca; po drodze w Boguminie (Oderbergu) przyłączyć się mogą Wielkopolanie i Szlązacy; w Przerowie łączą się z nami Morawianie. Wszyscy północni Słowianie zjednoczeni w ten sposób w Wiedniu wyruszą 25 czerwca osobnym pociągiem ztamtąd; w Sisseck i Steinbruck połączą się z nami południowi Słowianie i zdążać będą ku Tryestowi. Tu prawdopodobnie wypadnie odpocząć, a ztąd osobnym parowcem wszyscy już razem odpłyną do Ankony. Jeżeli czas pozwoli, odbędzie się z Ankony wspólna pielgrzymka do Loretu, a jeżeli nie, to wprost z Ankony koleją żelazną udadzą się wszyscy do Rzymu, ażeby stanąć w mieście wiecznem w wilię śś Apostołów Piotra i Pawła. 2) Układy z kolejami i towarzystwem Lloyda, w przypuszczeniu, że nas już w Boguminie (Oderbergu) zbierze się około 200, poszły pomyślnie, wszystkie bowiem koleje przyzwoliły na zniżenie do połowy ceny, koszta więc podróży z Krakowa aż do Rzymu i napowrót wynoszą III klasą 54 zł., II kasą 80 zł. i I klasą 108 zł. w. a., niewliczając w to kosztów utrzymania. Ponieważ zaś kolej południowa zażądała za osobny pociąg 2800 zł., a Towarzystwo Lloyda 2000 zł. kaucyi, przeto wszyscy chcący wziąć udział w pielgrzymce, muszą złożyć pieniądze na drogę naprzód w komitecie. Za wyborem drogi morskiej przemawiały te względy, że po pierwsze jest to droga najkrótsza (10=12 godzin) i najtańsza; a po drugie, że w czasie upałów czerwcowych najzdrowsza i najmniej nużąca, nie przedstawiająca też żadnego niebezpieczeństwa, gdyż morze Adryatyckie wśród lata bywa zwykle spokojne. Powrót z Rzymu tą samą drogą nastąpi najdalej 6 lipca i po drodze pielgrzymka do Loretu, jeżeliby tej nie udało się odbyć dla braku czasu, dążąc w tamtą stronę. Pielgrzymi, jadący ze wschodu naszej prowincyi ku Krakowu, będą także wedle przyrzeczenia p. Sochora, dyr. gen. kolei Karola Ludwika, mieli zniżone do połowy ceny, jednakże muszą za przestrzeń, którą sami przejeżdżać mają, zapłacić osobno. Pielgrzymi, którzy zechcą w drodze z Wiednia do Tryestu zjeść po drodze obiad, a w Tryeście na wypadek noclegu mieć miejsce w hotelu, lub w Rzymie wygodniejsze mieszkanie za osobną opłatą, zechcą o tem również donieść komitetowi. Bliższe szczegóły i godzinę wyjazdu doniosę w swoim czasie, gdy liczba pielgrzymów da się mniej więcej stale już oznaczyć. W końcu zwracam uwagę i kładę nacisk na to, że układy z kolejami oparte są na przypuszczeniu, że liczba pielgrzymów dojdzie najmniej 200. Dodać też muszę, że wspólna podróż tylko za legitymacyami komitetu daje prawo do cen zniżonych.“ Komitet od siebie oznajmia, że pragnący wziąć udział w pielgrzymce winni najpóźniej do dnia 18 b. m. przesłać pieniądze na podróż pod adresem ks. Edwarda Podolskiego (plac Kapitulny, l. 7) we Lwowie, gdyż w przeciwnym razie nie będą mogli korzystać z cen zniżonych.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Chrzanowie z grupy gmin wiejskich rozpisano na dzień 27 czerwca bieżącego roku. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono pani M. B. z pomieszkania parasolkę czarną jedwabną i pani S. H. z pomieszkania pod l 10 ulica Zamkowa pierzynę i surdut; panu S. Sch z wozu kapelusz czarny, chustkę i bronzową bekeszę, a panu F. G. z kieszeni w kościele OO. Jezuitów srebrny zegarek z takim łańcuszkiem — Złożono w policyi zawiniątko z bielizną, porzucone przez ściganego chłopaka; tudzież znalezioną kartkę zastawniczą zakładu zast. i kred. na zastawione kolczyki i zegarek srebrny, woreczek z kwotą 1 zł. 13 ct. i 2 kartkami loteryjnemi oraz kwitkami na imię „Karolina i Wilhelmina Caspar“ i 9 kluczyków.

— **Sprostowanie.** We wczorajszym fejletonie w szpalcie drugiej błędnie wydrukowano ustęp zaczynający się od słów: „W niej to duch francusko galski i t d.“ Ustęp ten w należytej formie brzmi, jak następuje: „W niej to duch francusko-galski, duch krytyki, rozsądku i wesołego śmiechu, z równą, może i większą odźwierciedla się siłą, niżeli w Rabelais'ie, Voltairze i Berangerze, głównych przedstawicielach galo-francuskiego ducha, wręcz przeciwnego sentymentalizmowi Russa i Lamartine'a i romantycznemu marzycielstwu Wiktora Hugo i pani George Sand.“

— **Stowarzyszenie Ognisko.** Wydział polskiego akademickiego stowarzyszenia „Ognisko“ w Wiedniu wybrał w tych dniach na rok bieżący swym prezesem p. A. Lewickiego st jur., wice-prezesem p. J. Slaskiego st. chem. Członkami wydziału są pp. Strożecki, Skrzydlewski, Teisseyre, Słowik, Nowodworski, Płaziński, Rutkowski.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Peszcie znany węgierski mąż stanu Stefan Gorove,

niegdyś minister handlu w gabinecie hr. Andrassy'ego, honorowy prezydent lewicy sejmu węgierskiego; w Frankfurcie znakomity spiewak, S. König w 36 roku życia; w Lizbonie dyplomata portugalski hr. Coelho Almeida do r. 1879 poseł w Wiedniu; w Sztokholmie słynny architekt szwedzki profesor Fryderyk Scholander, w 65 roku życia.

— **Z Nubii** powróciła w tych dniach do Wiednia drużyna łowiecka, złożona z ks. Henryka Liechtenstein, oraz hrabiów Michała Eszterhazy i Józefa Palffy. Panowie ci przywieźli obfity plon myśliwski z kilkomiesięcznego pobytu swego w Nubii.

— **Nawalnice** zrządziły w ostatnich dniach znaczne spustoszenia także w różnych okolicach Saksonii. Najwięcej ucierpiała okolica Tharandt, gdzie przerwany został także nasyp kolejowy w długości 18 metrów. Kompania pionierów pracowała tam dniem i nocą nad przywróceniem komunikacyi. Woda zerwała wiele mostów drewnianych i uniosła je daleko, a także kilka kamiennych zburzyła do szczętu, i wtargnęła do szybów kopalnianych i fabryk. W powodzi zginęło wiele zwierząt domowych. Straszny widok przedstawiał cmentarz. położony na wzgórzu pod miejscowością Tharandt, gdyż nawalny deszcz spłukał wierzchnią warstwę ziemi tak, że trumny i kości leżały odsłonione zupełnie. Pioruny poraziły kilka osób.

— **Z galeryi obrazów** w muzeum brukselskiem znikł niedawno w niewytłómaczony sposób jeden z obrazów słynnego z oryginalności malarza Wiertza. Obraz ten, 32 centimetrów wysoki a 40 centimetrów szeroki, przedstawia część willi Borgese w Rzymie.

— **Post dłuższy niż dr. Tannera.** Z Chicago donosi depesza biura Reutera: Dnia 28 maja w południe niejaki John Griscom rozpoczął tu pod kontrolą lekarzy post 45-dniowy. Griscom podjął się tego eksperymentu jedynie w interesie nauki.

— **Słynny herszt opryszków** nazwiskiem Latkowski, który od dłuższego już czasu niepokoił ludność różnych okolic Królestwa, w tych dniach w powiecie płockim został schwytany i osadzony w więzieniu. Razem z nim ujęto dwóch jego towarzyszów. Wszyscy trzej uzbrojeni byli w broń palną.

(*w*) **Szklanka wody.** Przed trzydziestu mniej więcej laty — jak opowiada dziennik paryski *Voltaire* — pewien kompozytor muzyczny, podobno Bourget, poszedł wieczorem do kawiarni. w której wykonywano kilka jego utworów i przysłuchiwał się im. nic nie konsumując. Nie podobało się to garsonowi, który upomniał słuchacza nie przynoszącego żaduego dochodu zakładowi, ażeby czegoś zażądał. „Nic nie potrzebuję, przyszedłem się przysłuchać swoim utworom, jestem autorem", — odpowiedział Bourget, lecz ta odpowiedź nie zadowolniła garsona, który koniecznie domagał się, ażeby gość kazał sobie co podać. „Więc dobrze. daj mi szklankę wody z cukrem — odparł rozgniewany kompozytor — ale zarazem zawiadom gospodarza zakładu, że zabraniam wykonywania moich utworów." Reklamacyi tej nie uwzględniono, w skutek czego nastąpił proces i właściciel kawiarni został skazany na zapłacenie szkód i straconych korzyści, a nadto w toku procesu autorowie, kompozytorowie i wydawcy porozumieli się z sobą i postanowili utworzyć towarzystwo, celem wspólnej obrony praw własności literackiej i artystycznej. Towarzystwo to istnieje do dzisiaj w Paryżu i szklanka wody Bourgeta przynosi obecnie stowarzyszonym 700.000 franków rocznego dochodu z honoraryów, których po większej części nie mogliby uzyskać z powodu znacznych kosztów dochodzenia drobnych pretensyj i trudności sprawdzenia kontrawencyi przeciw prawu własności autorskiej, popełnianych w różnych miastach i miasteczkach prowincyi i zagranicy.

— **Cwiczenia artyleryi** w Grudziądzu, na których według dzisiejszego telegramu naszego tak okropne zdarzyło się nieszczęście, trwały już od dłuższego czasu, i właśnie znajdujemy o nich w *Gaz. Tor.* następującą wzmiankę: „W Grudziądzu odbywa obecnie artylerya ćwiczenia w strzelaniu. burząc mury fortecy, wykreślonej z szeregu twierdz. Kanonada trwa od godziny 8 z rana do 3 z południa, a w czasie tym nie wolno mieszkańcom fortecy wychodzić z domów, wozom także zabroniono przejeżdżać wtedy w obrębie fortyfikacyjnym. Mury rozsypują się od ciężkich pocisków granatowych, a huk dział daleko rozlega się w powietrzu "

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z dnia 1 czerwca*).

(Dokończenie.)

Dr. Ciesielski w długiem przemówieniu usiłował przekonać Radę o szkoliwości projektów komisyi. Najpierw mniema mowca, że komisya obliczyła mylnie oszczędności, jakie nastąpią w budżecie po zaciągnięciu pożyczki, a odnosi się to mianowicie do wydatków na pomieszczenie szkół ludowych, bo po wystawieniu budynków szkolnych zaoszczędzi się tylko 13.000 zł. a nie 18.000 zł. Po wybrukowaniu ulic nie zmniejszą się wydatki, przeciwnie pomnożą; trzeba będzie brukować co raz dalsze ulice. Dodatków do podatków stałych niepodobna nakładać na mieszkańców, bo w takim razie obywatele, już dziś aż nadto przeciążeni podatkami, chyba wyemigrują z miasta. Już dzisiaj nie ma miasta droższego nad Lwów; w Paryżu można żyć nierównie taniej. Powiedzą niektórzy, że w razie nałożenia dodatków do podatków rozłożą właściciele domów podwyżkę prestacyj na lokatorów. Mowca wątpi o sukcesie, bo wiadomo mu, że już obecnie liczne grono lokatorów zamierza przenieść się za miasto i zamieszkać w domkach, które mają tam powstać tanim kosztem. Mowca oblicza szczegółowo, jakie jest położenie urzędnika, pobierającego rocznie 1000 zł. i przychodzi do wniosku, że wszyscy urzędnicy, a jest ich 1600, zniewoleni będą zamieszkać za rogatkami. Pożyczką projektowaną nie rozbudzimy w mieście handlowego lub przemysłowego ruchu. Wszystkie możliwe zyski zagarną kapitaliści zagraniczni. Zyski spodziewane z projektowanych instytucyj są problematyczne. Hale targowe n. p. przyniosą może znaczny dochód, ale natomiast zmniejszy się dochód z placowego. Krytykując szczegółowo wszystkie projekta komisyi, obawia się mowca, że miasto „przebuduje" poprostu owe 4 miliony bez pożytku dla gminy Najpierw podrożeją wszystkie materyały budowlane i robotnicy. To, co w czasach zwykłych możnaby zbudować tanio, kosztować będzie 3—4 razy więcej. Sama komisya utrzymuje, że roboty publiczne mają być wykonane w przeciągu 10 lat. Jeżeli tak, pocóż zaciągać pożyczkę. wszakże w tym czasie możemy uskutecznić wszystkie roboty z zwyczajnych dochodów. Pożyczka 4milionowa, zaciągnięta na lat 50 po 6 prc. wraz z amortyzacyą kosztować będzie miasto przez tych lat 50 dwanaście milionów.. zaciągnięta na $5^1/_2$ prc., kosztować będzie 11 milionów. A cała ta suma przejdzie w obce ręce! Po 50 latach trzeba będzie niezawodnie zaciągnąć nową pożyczkę, bo to co zrobimy teraz, zużyje się w ciągu tego czasu. Mowca mniema, że z zwykłych dochodów można zbudować w ciągu 10 lat wszystkie szkoły, byle nie budować pałaców. Wszystkie dotychczas zbudowane budynki szkolne są zbytkowne. Komisya zapomniała dodać, że zachowanie ubezpieczenia budynków, że konserwacya bruków i dróg będą także kosztowały. Przesklepienie Pełtwy nie polepszy stosunków sanitarnych, skoro do niej uchodzić będą kanały z domów prywatnych. Mefityczne wyziewy które teraz unoszą się z otwartego koryta Pełtwi, wydobywać się będą po zasklepieniu z kloak domów prywatnych. Pocóż tedy zasklepiać Pełtew, i to kosztem 700.000 złr.? Mowca proponuje tańszy sposób pokrycia Pełtwi a mianowicie dylami dębowemi z lasów miejskich, co kosztować będzie tylko 60.000 złr. Lwów nie ma dobrego kamienia do przesklepienia Pełtwi, dowodem na to plac Maryacki, gdzie miał się zawalić kanał, zbudowany przed 8 laty. Dalej życzy sobie mowca, ażeby Pełtew przesklepiano przez lat kilkanaście, z wolna, z dochodów bieżących. Z tych dochodów możnaby także z wolna upiększać miasto Mylne jest zdanie komisyi, jakoby przez pożyczkę miasto szło w pomoc robotnikom tutejszym. Mowca przewiduje. że robotnicy zaczną się drożyć, że nastąpią zmowy i że skończy się na robotnikach zagranicznych, którzy zagarną wszystkie zyski. W dalszym ciągu obawia się mowca wytworzenia proletaryatu robotniczego, bo po latach budowy nastąpi stagnacya i robotnicy znajdą się bez pracy i chleba. (Oklaski z galeryi; prezydent napomina i grozi zamknięciem galeryi). W dalszym wywodzie proponuje mowca sprzedać wszystkie dobra miejskie z wyjątkiem lasów. Z sprzedaży tych dóbr wpłynie znaczna suma. Dług w kwocie 740 000 złr. należałoby zaokrąglić do wysokości 1 miliona; z takiej konwersyi pozostanie nam 260 000 złr. Z tego należy wydzielić 60.000 złr. na przesklepienie Pełtwi a 200.000 złr. na założenie domu zastawniczego kasy oszczędności i zaliczkowej. Mowca stawia w końcu następujące wnioski: Sprzedać dobra miejskie z wyjątkiem lasów; uzyskane pieniądze obrócić na cele gminne. Dług obecny w kwocie 740.000 złr. skonwertować do wysokości 1 miliona a sumę 260.000 złr. tym sposobem uzyskaną obrócić na przesklepienie Pełtwi dylami, na założenie kasy zaliczkowej, oszczędności i domu zastawniczego, zaniechać zaś pożyczki 4 milionowej.

Dr. Zucker wnosi zamknięcie dyskuskusyi. Wszczyna się gwar i prawie wszyscy radni należący do mniejszości zgłaszają się do głosu; czynią to mianowicie pp. dr. Ciesielski, Jaegermann, Lachowski, Południewski, Hillich, Walichiewicz i inni.

Dr. Zucker proponuje wybrać mowców generalnych. Opozycya sprzeciwia się temu, utrzymując, że regulamin miejski nie zna takich mowców.

Dr. Czyżewicz (podniesionym głosem): Panowie! Ależ to chyba żarty! Chyba chodzi o doprowadzenie całej sprawy *ad absurdum!* Jeżeli wam się nie podoba uchwała, to możecie wnieść protest do protokołu.

Pp. Ciesielski i Jaegermann wraz z 21 towarzyszami opuszczają salę obrad. Pozostało w sali 49 radnych a więc dostateczny komplet dla spraw zwykłych, ale do uchwalania pożyczki potrzeba obecności 50 radnych.

Po wyjściu oponentów z sali i po stwierdzeniu, że jest obecnych 49 pp. radnych, i że przy tym komplecie mogą odbywać się dalsze narady, ale nie może zapaść żadna stanowcza uchwała, przyjęła Rada wniosek dr. Zuckra co do zamknięcia dyskusyi, a ponieważ nikt więcej do głosu się nie zgłosił, przeto zabrał głos sprawozdawca dr. Biliński. Zaznaczywszy, że nie ma komu odpowiadać, bo cała opozycya wyszła z sali, scharakteryzował dr. Biliński tylko postępowanie dr. Ciesielskiego. Zasiadał on w komisyi i nie odezwał się ani razu w ciągu długich narad. Dopiero dzisiaj, zapewne *ad captandam benevolentiam* galeryi, wystąpił z długim szeregiem rozmaitych poglądów, na które odpowiadać nie ma potrzeby, bo sprzeczności są aż nadto rażące. I tak np. nie można, zdaniem dr. Ciesielskiego, zasklepiać Pełtwi kamieniem, bo woń niemiła dostanie się kanałami do domów prywatnych, ale woni takiej nie będzie, gdy pokryjemy ją dylami dębowemi! Mowca zbija dalej obawy dr. Ciesielskiego co do emigracyi urzędników ze Lwowa na świeże powietrze, i kończy uwagą. że skoro małemu Gracowi nie zaszkodziła dotychczas pożyczka 3-milionowa, Insbrukowi 1-milionowa, Lublanie półtoramilionowa, Krakowowi półtora-milionowa a Stanisławowi pół-milionowa, to majętnemu Lwowowi nie zaszkodzi z pewnością pożyczka 4-milionowa

Na tem zakończono obrady a głosowanie nad wnioskiem dr. Bilińskiego. a względnie komisyi. odbędzie się na najbliższem posiedzeniu.

GOSPODARSTWO I HANDEL

(*m*) **Kolej Karola Ludwika.** Pod przewodnictwem ks. Karola Jabłonowskiego odbyło się dnia 31 z. m. w Wiedniu nadzwyczajne generalne zgromadzenie akcyonaryuszów kolei Karola Ludwika. na którem generalny dyrektor p. Sochor przedłożył następujące wnioski rady zawiadowczej w sprawie konwersyi pryorytetów: 1) Upoważnia się radę zawiadowczą, ażeby celem unifikacyi, a względnie ściągnięcia z obiegu dotychczasowego, pięcioprocentowego, płatnego w srebrze długu obligacyjnego, który w tej chwili składa się z 4 emisyj, a mianowicie z pożyczki z r. 1863 w kwocie 15 milionów zł; z drugiej pożyczki z r. 1867 w kwocie 10·8 mil. zł.; z trzeciej pożyczki z r. 1871 w kwocie 8·4 mil. zł. : z czwartej z r. 1872 w kwocie 5·7 mil. zł., razem więc w sumie 39·9 milionów, z których w dniu 1 stycznia 1881 było jeszcze niespłaconych 37,282.200 zł. w 124.274 obligacyach po 300 zł. — ażeby tedy celem unifikacyi tego długu wydała nowy jednolity, w srebrze $4^1/_2$ od sta oprocentowany, najdalej w 70 latach zwrotny dług obligacyjny w wysokości 40,650.000 zł. w 135.500 częściowych zapisach dłużnych po 300 zł. i ażeby ten dług zabezpieczyła zastawniczo w księgach kolejowych. 2) Pożyczka ta może jedynie i wyłącznie być użytą tylko do ściągnięcia powyższych czterech pięcioprocentowych pożyczek. 3) Właścicielom obligacyj pierwszeństwa istniejących czterech pożyczek zaleca się, ażeby pięcioprocentowe obligacye wymieniali na $4^1/_2$ procentowe obligacye z prawem pierwszeństwa obecnej jednolitej pożyczki z dodatkiem 10 procent i to w ten sposób, że za każdych 10 sztuk pięcioprocentowych obligacyj otrzyma właściciel 11 sztuk $4^1/_2$ procentowych. Powyższe wnioski przyjęło zgromadzenie, (na którem było obecnych 56 akcyonaryuszów reprezentujących 614 głosów) jednogłośnie bez dyskusyi.

*** **Wyrób wódki i piwa.** W kwietniu roku bieżącego wyrobiono w 285 gorzelniach galicyjskich ogółem 1,403.959 opodatkowanych stopni alkoholu, a w 183 browarach galicyjskich wywarzono ogółem 43.510 hektolitrów piwa.

*** **Produkcya i sprzedaż soli.** W kwietniu roku bieżącego wynosiła w Galicyi produkcya soli 98.360 metrycznych centnarów a sprzedaż 77 521 metr. centnarów. W tym samym miesiącu roku zeszłego wynosiła produkcya 99.657 metr. centnarów a sprzedaż 77.196 metr centn Z porównania okazuje się, że w kwietniu roku bieżącego była produkcya o 1 297 metr. cent. mniejszą a sprzedaż o 325 metr. cent. większą, niż w kwietniu roku zeszłego.

OSTATNIA POCZTA

Wczoraj zamknął Naj. Pan mową tronową sejm węgierski, wyrażając radość z powodu ziszczenia się nadziei na polu ustawodawczego działania sejmu. W ten sposób powiodło się pomimo nowych ciężarów, jakie spadły na monarchię, pokryć bez uciekania się do jakichbądź szkodliwych dla kredytu publicznego środków, nadzwyczajne wydatki, niemniej spłacić zaległą część wielkiego długu bieżącego. Mowa tronowa wylicza następnie uchwalone w interesie pomyślności i rozwoju ustawy. oraz inne ustawy, odzywając się z naciskiem o zabezpieczeniu komunikacyi ze Wschodem za pośrednictwem kolei żelaznych, o konwersyi długu państwa w sposób korzystny dla interesów państwa obok zupełnego przestrzegania praw wierzycieli, o odbudowaniu Szegedynu za udziałem bezprzykładnej sympatyi świata całego. Mowa tronowa wyraża nadzieję, że i w przyszłości będzie można skorzystać zbawiennie z czasu, rękojmię tego widzi w stosunkach zagranicznych, które uzasadnioną budzą otuchę. że ludy będą mogły używać bez przerwy błogosławieństw pokoju. Wzajemna bowiem dobra wola mocarstw każe spodziewać się, że wypływające chwilowo kwestye zostaną załatwione na drodze pokojowej. Mowa tronowa wspomina w końcu o małżeństwie Następcy Tronu i zamanifestowanych przy tej sposobności uczuciach wierności, dziękuje za gorliwe usiłowania sejmu i przesyła narodowi serdeczne pozdrowienie królewskie.

Do *Nat. Ztg* donoszą z Moskwy, iż demisyonowany minister skarbu Abaza miał przy składaniu urzędu uczynić carowi poufnie zwierzenie, że bardzo znaczna ilość kursujących rubli papierowych jest nadzwyczaj zręcznym falsyfikatem. Mówią, że ilość ta ma wynosić do 10 prc ogólnie kursujących banknotów. Były minister miał dodać, że jeżeli to fałszerstwo będzie prowadzone dalej z dotychczasowem powodzeniem, to kredyt państwa będzie narażony na wielkie niebezpieczeństwo, oraz nadmienił, że jego zdaniem najlepszym środkiem położenia tamy fałszerstwom byłoby przelanie prawa wydawania banknotów na niektóre banki, tam bowiem energiczna kontrola prywatna skuteczniejszą byłaby od kontroli państwa. Powtarzamy tę wiadomość z obowiązku dziennikarskiego, potrzebuje ona jednak jeszcze potwierdzenia.

Do *Berl. Tagbl.* telegrafują z Petersburga, że prasie tamtejszej zakazano pisać o uchwale rady miejskiej petersburgskiej, udzielającej hr. Loris-Melikowowi obywatelstwo honorowe.

Mosk. telegraf dowiaduje się, iż projektowana zmiana umundurowania armii i niektórych pułków gwardyi została stanowczo odłożoną na czas nieograniczony.

Do *Kuryera Warszawskiego* telegrafują z Petersburga, że instytucya tak zwanych *urjadników*, czyli policyi wiejskiej ma być zniesioną.

Moskiewski korespondent *Gołosu* donosi, że obawy rozruchów pospólstwa przeciw żydom wcale się nie zmniejszają. Wojska, które kilka dni przedtem miały wyjść na lato do Możajska, otrzymały rozkaz pozostania w mieście, a nadto sprowadzono do Moskwy dwie sotnie kozaków. Ponieważ z karabinów dalekonośnych, używanych dziś w armii rossyjskiej, strzela się tylko na dalekie mety, a kule stożkowe, opisując w powietrzu łuki, muszą omijać bliższe plany, rozdano więc wszystkim żołnierzom w Moskwie karabinki, używane przy ćwiczeniach, nabijane kulami okrągłemi, małemi, bijącemi na blizką metę, a zamiast prochu rozdano bawełnę strzelniczą, która wydaje więcej huku, a więc bardziej przerazić może motłoch Uzbrojone takiemi karabinami wojsko obozuje ciągle na ulicach i placach, czekając lada chwila wybuchu.

Do *Gołosu* donoszą z Odessy, iż szkody materyalne skutkiem zaburzeń wynoszą stosunkowo niewiele, sięgają bowiem zaledwo do kilkudziesięciu tysięcy rubli.

W sądzie pokoju w Odessie trwa ciągle sądzenie spraw wynikłych z zaburzeń. Dom, w którym mieści się izba sędziego pokoju, przedstawia niazwykły widok; jest on przepełniony żandarmami, kozakami, mnóstwem świadków. Na publiczność nie ma prawie w sali miejsca. Oskarżeni są ulokowani na podwórzu pod silnym konwojem. Podczas roztrząsania spraw w izbie sędziego pokoju jest ciągle obecny prokurator p. Stepanow. Wszyscy oskarżeni zapierają się jakiegokolwiek udziału w rozruchach. Oprócz oskarżeń przez policyę, osoby prywatne podają skargi o ukrywanie kradzionych rzeczy. Skarg takich podano dotąd 40.

O procesie Kijowskim, o którym już podaliśmy wiadomość telegraficzną, *Gołos* podaje następne szczegóły:

Oskarżonych było dwudziestu czterech, a w tej liczbie jeden śpiewak z chóru cerkiewnego, jeden telegrafista, jeden ogrodnik oraz 21 robotników przybyłych z północnych gubernij. Prokurator w mowie swojej twierdził, że zajścia z żydami są wynikiem eksploatowania ludu przez żydów. Świadek Rosenbaum starozakonny objaśnił, iż obecny stan rzeczy spowodowało skoncentrowanie znacznej masy żydów w jednej okolicy kraju. Na to prokurator odpowiedział, że jeżeli żydzi zamknięci są granicą od strony wschodniej, to zachodnia granica jest dla nich otwartą. Według twierdzenia *Gołosu*, rezultat procesu wykazał, iż nie agitacya nihilistyczna wywołała zamieszki z żydami.

Sowremiennyja Izwiestija donoszą, że przed kilku dniami w jednym z moskiewskich instytutów wychowawczych żeńskich aresztowano pewną młodą pannę dobrego rodu i wychowania, nazwiskiem M. w skutek wykrycia, że zostawała w blizkich stosunkach z Żelabowem i propagowała między uczennicami idee nihililistyczne. Żelabow, jak się okazało, przyjeżdzał do niej często i widywał się z nią pod pozorem, że jest jej bratem. Znaleziono w mieszkaniu panny M. dużo pism i broszur treści rewolucyjnej, rewolwer i flaszkę trucizny. Aresztowana odwiezioną została do Petersburga.

Wszystkie dzienniki niemieckie, jakie nas dzisiaj doszły, powtarzają następującą wiadomość, podaną przez *Augsb. Allg. Ztg.*: „Tegoroczna rocznica urodzin cesarza niemieckiego, jak nam z wiarogodnego donoszą źródła, dała powód do wymiany listów między Ojcem św. a cesarzem Wilhelmem. Ojciec św. złożył w gorących wyrazach swoje życzenia, a zarazem przypomniał ponownie posłannictwo, jakie cięży na nim w sprawie przywrócenia pokoju kościelnego. Cesarz Wilhelm odpowiedział w słowach serdecznych na złożone mu życzenia i wyraził swoją radość z powodu. że w dyecezyach padernbornskiej i osnabrückiej został już przywrócony należycie uregulowany zarząd administracyjny, a zarazem nadmienił, że analogiczne uregulowanie nastąpi niebawem w dyecezyach trewirskiej i fuldzkiej. Jakie stanowisko zajęła kurya rzymska w tej sprawie, nic dotychczas nie słychać, w każdym jednak razie można śmiało liczyć na to, że w ślad za tą bezpośrednią wymianą myśli między najwyższymi przedstawicielami duchownej i świeckiej władzy nastąpią dalsze kroki prowadzące do wzajemnego szczerego zbliżenia i zawiązania stosunków pokojowych między państwem a kościołem.“

Na to pisze *Germania*: Potwierdza się, że przy sposobności rocznicy urodzin cesarskich miała miejsce wymiana listów między Ojcem św. a monarchą niemieckim; jakiej jednakże treści, w tej mierze nie ma jeszcze dokładnych danych; zdaje się jednak być prawdopodobnem, że odpowiedź cesarska poruszyła także sprawy kościelne. Co jednak sądzi Ojciec św. o położeniu naszego kościoła i widokach pokojowych, wypowiedział przed kilkoma dniami w swojem przemówieniu do pielgrzymów niemieckich.

Uwaga całej prasy berlińskiej zwróconą jest w tej chwili przeważnie na przebieg dyskusyi w parlamencie niemieckim nad ustawą o zabezpieczeniu losu robotników. Na onegdajszem posiedzeniu doprowadzono obrady do §. 2, który mówi o scentralizowaniu zarządu zabezpieczeń w rękach rządu cesarstwa niemieckiego. Opozycya przemawiała za pozostawieniem każdemu krajowi wchodzącemu w skład Rzeszy atrybucyi nadzoru. Paragraf 2 został przyjęty w redakcyi komisyi.

W czasie bardzo gorącej dyskusyi nad §. 1, zabierał także głos znany przewódca socyalistów Liebknecht, aby oświadczyć, że on i jego przyjaciele będą głosowali za ustawą. Wykazywał w dłuższem przemówieniu, któremu z wielką przysłuchiwano się uwagą, że projekt rządowy dopełnia tylko myśli, jaką pragnęli urzeczywistnić socyaliści. Jeśli kanclerz mniema, że z pomocą wniesionej ustawy zagarnie pod swoją wyłączną opiekę i swój kierunek ruch socyalistyczny, to niech się przygotuje na gorzki zawód; właśnie pracuje on w interesie socyalizmu. Z tych i innych jeszcze powodów głosuje mowca za ustawą.

Onegdaj dały się słyszeć w kołach parlamentarnych głosy, aby ustawę o zabezpieczeniu doprowadzić do § 13 (o zasiłkach ze strony państwa) a następnie odroczyć obrady.

W tych samych kołach uważają za rzecz pewną, że zaraz po zamknięciu parlamentu Puttkamer zostanie mianowany ministrem spraw wewnętrznych, a prezydent Wolff ministrem wyznań i oświaty. Stronnictwo środka nie przywiązuje do tej zmiany żadnego znaczenia, gdyż polityka kościelna postaje pod wyłącznym kierunkiem ks. kanclerza.

Nat. Ztg. donosi, że rząd postanowił zamknąć sessyę parlamentu niemieckiego dnia 22 a najpóźniej 23 czerwca. Ponieważ parlament podejmie przerwane skutkiem feryj świątecznych prace dopiero 9go b. m. przeto sessya bieżąca potrwa jeszcze najwięcej dwa tygodnie.

Sprawozdawcą z ustawy o wyborach zbiorowych we Francyi senat francuski wybrał byłego prezesa ministrów Waddingtona, który jest jednym z najwyraźniejszych przeciwników takiej reformy wyborczej. Po komisyi, w której na dziesięciu członków zasiada ośmiu przeciwników uchwalonej przez Izbę deputowanych ustawy, nie można się było spodziewać wyboru innego sprawozdawcy, nie przesądza to jednak jeszcze rezultatu głosowania w *plenum* senatu, jakkolwiek ten rezultat jest ciągle wątpliwy.

Podaliśmy wczoraj podług dziennika *Gaulois* wiadomość o aresztowaniu w Paryżu kilku Rossyan podejrzanych o wyrabianie materyałów wybuchowych. W tym samym przedmiocie *République française* pisze, co następuje: „Prefektura policyi otrzymała zawiadomienie, że w domu nr. 23 przy Rue des Artistes, w Montrouge, mieszka trzech poddanych rossyjskich, studentów medycyny, którzy w niewiadomym celu zajmują się jakiemiś doświadczeniami chemicznemi, przedstawiającemi niebezpieczeństwo dla sąsiednich domów. Dopełniona w mieszkaniu pomienionych młodych ludzi rewizya przekonała, że wykonywali oni najprostsze naukowe doświadczenia chemiczne. W laboratoryum ich nie znaleziono żadnych materyałów wybuchowych, jak tego obawiały się osoby, które dały znać o wszystkiem do policyi. Dodać trzeba, że trzej młodzi ludzie także są gorliwymi słuchaczami wykładów chemii profesora Fremy“.

W Marsylii rozpoczęta została na drodze sądowej sprawa przeciwko organizatorom owacyi dla Hessy Helffman. Paula Mink, jedna z głównych organizatorek, nosi właściwie nazwisko Mękarska, drugi winny, Bogdanowicz, jest o ile się zdaje, emigrantem rossyjskim.

Rząd angielski ogłosił urzędownie neutralność wyspy Cypru na przypadek jakiejkolwiek wojny.

W Bukareszcie ogłoszonym został dekret królewski zawieszający w roku bieżącym pobór do wojska rumuńskiego, z powodu niekorzystnych stosunków rolnictwa.

Do *Presse* telegrafują z Konstantynopola, że Said basza otrzymał z Sofii wiadomość, iż powodem nagłego przerwania podróży księcia bułgarskiego po kraju było niebezpieczeństwo zamachów na osobę księcia. Według tegoż telegramu następstwem obecnego położenia będzie niewątpliwie abdykacya księcia. Tymczasem *Pol Cor.* otrzymuje z Sofii z dobrego źródła wiadomość, że ks. Aleksander wyjechał ponownie w podróż chwilowo przerwaną. Doniesienie *P. Cor.* przyznaje jednakże, iż agitacya przeciwko zamiarom księcia wzmaga się bardzo w całym kraju i że urzeczywistnienie jego życzeń napotka opór bardzo silny. Przywódcy opozycyi objeżdżają kraj. głosząc hasło trzymania się ustaw i doradzając umiarkowanie. Zdaje się zatem, że nie będzie ani żadnych wykroczeń z granic legalnych z jednej, ani powodu do repressyi z drugiej strony. Wybory do wielkiego zgromadzenia narodowego, które ma się zebrać 13 lipca w Sistowie, odbędą się w ciągu przyszłego tygodnia

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Praga, 2 czerwca. *Prager Abendbl.* donosi: Najdost. Cesarzewiczowska Para przybędzie 8 b. m. do Pragi. Podróż z Schönbrunu do Pragi odbędzie się w najściślejszem *incognito*. Ani na stacyach kolejowych ani w Pradze nie będzie uroczystego przyjęcia. Program uroczystości jest następujący: W środę illuminacya, w czwartek przedstawienie władz i korporacyi, w piątek przedstawienie deputacyi z podarunkami i przedstawienie w niemieckim teatrze, w sobotę przedstawienie w czeskim teatrze, w niedzielę uroczyste strzelanie do tarczy.

Berlin, 2 czerwca. Parlament niemiecki odroczył się do 9 b. m. uchwaliwszy ustawę o zabezpieczeniu robotników aż do paragrafu 41 według wniosków komisyi.

Podczas ćwiczeń w strzelaniu w Grudziążu pękł granat i zabił trzech kapitanów, jednego starszego kanoniera i jednego kanoniera oraz ranił dwóch kanonierów i jednego inżyniera cywilnego.

Rzym, 2 czerwca. W Izbie deputowanych Depretis wyjaśnił główne zamiary nowego gabinetu włoskiego. Nadwyżki budżetowe mają być przez ciąg lat dwóch lub trzech obracane na armię. Tym sposobem będzie można poprawić stosunki militarne bez narażenia interesów ekonomicznych. Włochy pragną jedynie zaszczytnego pokoju.

W odpowiedzi na interpelacyę minister spraw zagranicznych, oświadczył, że nie może ogłosić dokumentów odnoszących się do sprawy tunetańskiej, ponieważ ich sam nie zna i zbyt krótko jeszcze jest w urzędzie.

Nad interpelacyą w przedmiocie stanu armii włoskiej, dyskusya odłożoną została aż do rozprawy nad budżetem wojny.

Dublin, 2 czerwca. W Bodyke w Irlandyi z powodu wykonywania nakazów eksmisyi zgromadzony tłum dał ognia do wojska i policyi. Siła zbrojna odpowiedziała na wystrzały, przyczem jeden z uczestników zbiegowiska został zabity a kilku raniono.

Forster odłożył swój wyjazd z powodu niepokojącego wewnętrznego położenia Irlandyi.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 2 czerwca 1881, godzina 2 m. 30. Losy kredytowe 179·50, Węg. akcye kredyt. 358·—, Akcye anglo-austr. 149·25, Akcye banku Union 142·50, Akcye kolei Karola Ludwika 324·75, Akcye kolei północnej 241·—, Akcye kolei południowej 130·—, Akcye kolei Alföld. 175·—, Akcye kolei Elżbiety 209·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 178·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 164·50, Wiedeńskie losy 129·50, Akcye kolei Rudolfa —·—. Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 96·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·75, Losy regulacyi Cissy 114·20, Losy tureckie 27·75, Węgierska renta 117·60, Akcye banku związkowego 136·25, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·18—, Węgierskie losy 123·50, Mark. niemiecki —·—. Usposobienie silne.

Wiedeń, 2 czerwca 1881, godzina 4 min. 55. Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie. —

Wiedeń, 3 czerwca 1881, godzina 10 min. 45. Akcye kredytowe 355·80, Anglo Austr. 149·—, Akcye banku Union 142·—, Kolej Karola Lud. 322·80, Południ. ·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9.30, Rubel papierowy —·—, Usposobienie spokojne.

Telegramy zbożowe z d. 2 czerwca. Wiedeń: Pszenica 12·50 do 12·75 zł., żyto 11·10 do 11.60 zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·—, do —·— zł., okowita pr.10.000 liter procent 34·— do 34·25 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 100 klgr. (na jesień) 10·70 do 10.73 zł., rzepak (sierpień — wrzesień) 12·25 zł., Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 218·50. żyto —·—. spiritus loco 57·—, olej rzepakowy 52·70. Szczecin: Pszenica —, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 63.75. olej rzepakowy 75·25, spirytus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·— spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 3 czerwca 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 734.80mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy + 15.0°C. Psychrometr wilgotny + 12·8°C. Prężność pary 8.9mm. Wilgoć 75%. Zachmurzenie 8. Wiatr NW1 Ozon 8.

Temperatura powietrza + 12·0°R.
Barometr idzie w górę.
Stan barometru nad poziom morza 759.50mm.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 3 czerwca 1881.

Hotel George'a.

Pp J hr. Morsztyn z Krakowa. Wł. Czaykowski z Medwedowic. Wł. Wolański z Rzepiniec. K. Korytko z Suchodołu. M. Wolański z Pauszówki. W. Morawski z Oleszy. A. Wiszniewski z Plichowa K. Bernacik z Cieszyna.

Hotel Angielski.

Pp M. Rudkowski z Krakowa. J. Krzyżanowski z Lisek. L. Cieński z Okna. J. Krajewski z Czech. E hr. Dzieduszycki z Izydorówki. A Smarzewski z Kobylowa.

Hotel Langa.

P. F. Sachse z Halicza.

Hotel Krakowski.

P. A. Misiński ze Stryja.

Hotel Warszawski.

P. M. Górski z Ukrainy.

Hotel Europejski.

Pp. A. Nowosielecki z Królestwa. J. Ziemiński z Ilkowic.

Odjechali ze Lwowa.

Pp S. J. Stojowski do Tarnopola S. Antonowicz do Rossyi. W. Zelichowski do Hrehorowa. H. Janko do Hoszan. M. B. Bohosiewicz do Ruskiego Benelowa Z. Zatwarnicki do Stryja. A Gorayski do Moderówki. S. hr. Fredro do Podlisek J. hr. Szembek do Krakowa A. hr. Czosnowski do Podwołoczysk. K. Zwoliński do Bryńca. A i J. hr. Szembek do Krakowa.

Pociągi kolejowe.

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Do Krakowa: o godz 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny): o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany) o g dz. 10 min. 50 w nocy (pociąg m;

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy pociąg mięszany); o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min 10 w południe (pociąg mięszany;) o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz 6 min. 45 rano i o godz. 6 min. 35 wieczór.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz. 5 min 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz 3 min 32 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min. 36 po południu (pociąg mięszany);

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 5 rano i o 8 godz. wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o god. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy): o godz 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12. m 20 we Lwowie.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 2 czerwca 1881

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	323	—	327	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	177	—	180	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	309	—	313	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	256	—	260	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101	30	102	30
" " " 4 pr. w. a.	95	60	96	60
" " " 5 pr. okresowe	101	30	102	30
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	103	60	104	60
" " " 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	101	50	103	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	103	—	105	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 złr.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100	50	101	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	102	50	103	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	103	—	104	25
5. Losy miasta Krakowa	19	75	21	50
" " Stanisławowa	23	—	25	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	42	5	52
Dukat cesarski	5	43	5	54
Napoleondor	9	27	9	37
Półimperyał	9	55	9	65
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	65
" " papierowy	1	17	1	19
100 marek niemieckich	57	05	57	80
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 31 maja 1881.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	76.85	77.—
luty-sierpień	76 85	77.—
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	77 40	77.55
kwiecień-październik	77.40	77 55
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	123.75	124.50
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	133.—	133 50
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	135.—	125.50
" " 1864 po 100 zł.	—.—	—.—
" " 1864 po 50 zł.	—.—	.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	27.—	28.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	143.50	144.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	101 75	102.—
Renta papierowa 5% z. r. 1881	95.90	96.05
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	94.85	95.10
2. Obligacye indemn. 5 pr (za 100 zł. m. k.)		
Czech	105.50	106 50
Bukowiny	99.25	100.25
Galicyi	100.50	101.—
Niższej Austryi	105.50	—.—
Siedmiogrodu	97.25	98.—
Węgier	98.30	98.90
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	152.—	152.25
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	358.90	359.20
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	815.—	825.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	836.—	838 —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk	583 —	586 —
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. "	208 —	208 50
Kol. Preszow-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2420.—	2425.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł.	324 75	325 25
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	179.—	179.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	373.25	373.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	129.50	130.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	169 75	170 25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	116.50	117 —
" " " " premiowe po 3%	103.25	103 75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	103.—	104 50
" " " " w 20 l. 7 pr.	—.—	106 50
" " " " w 36 l. 5 1/2 pr.	98.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	95.—	95.50
" " " " " po 5 proct.	101.60	102 —
" " " " " po 5 proct w 37 latach zwrotne	101.60	102.—
Gal. banku hip. po 6 proc.	103 50	104.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	105.25	106.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.—	102.50
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 1/2 proc.	100.—	101.—
" Zakł. kr. ziems. po 5 1/2 proc.	102.50	103.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a	95.—	95 40
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	92.80	93.10
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106.—	106.50
" " po 100 zł. w. a.	102.—	102.50
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	108.50	109.—
" " " " II emisyi	108.50	109.—
" " " " III. "	108.50	109.—
" " " " IV. "	108 50	109.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	95.—	95.50
z r. 1867	99.25	99.75
z r. 1868	97.80	98 20
z r. 1872	96.25	96.50
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr.	92.75	93.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179.50	180.—
Clarego po 40 zł. m. k.	42.50	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. mk	110.—	—.—
Keglevicha po 10 zł. m k.	16.—	17.—
Losy miasta Krakowa	20.50	21.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	42 75	43 50
Palfiego po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	20.—	20.50
Salma po 40 zł. m. k.	52.—	53.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.75	47 25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	24.50	25.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	128.50	—.—
" " po 50 zł. w. a.	65.50	.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	31.25	32.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	42.50	43 50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	117.05	117.20
Paryż za 100 fr.	46 35	46 45

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.51.—	5.53.—
" pełnej wagi	5.53 —	5.55.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.30 —	9.31 —
Rossyjski imperyał	9.57.—	9 59.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 2 czerwca 1881.

	zł	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	95
" " " w srebrze	77	40
Renta w złocie	94	90
Losy pożyczki z roku 1860	132	80
Akcye banku austro-węgierskiego	834	—
" " kredytowego	356	25
Londyn	116	85
Srebro	—	—
Napoleondor	9	30
Dukat cesarski men.	5	55
100 marek niemieckich	57	10

Dziennik Urzędowy.

(3922 1—3) **Edykt.**

L. 21112. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Franciszek i Marya małż. Szczudłowscy przeciw Amalii i Karolinie Klespe pod dniem 10 maja 1881 do l. 21112 pozew o wyeliminowanie z ceny kupna 3/6, 1/5 i 1/5 części realności pod l. 359 4/4 we Lwowie sumy 370 złr. m. k. z pn. wnieśli i o pomoc sądową prosili, wskutek czego termin 90 dni do wniesienia obrony wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych Amalii i Karoliny Klespe wiadomem nie jest zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania pozwanych na ich koszt tutejszego adwokata Dr. Krattera z substytucyą adwokata Dr. Popiela kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwane, aby w należytym czasie osobiście stanęły, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzieliły, lub innego zastępcę wybrały i sądowi oznajmiły, słowem stosownych do obrony środków użyły, gdyż wynikające z zaniedbania skutki same sobie przypisać będą musiały.

Lwów 14 maja 1881.

(3940 1—3) **Edykt.**

L. 682. W c. k. sądzie powiatowym Mikołajowskim odbędzie się 12 lipca i 16 sierpnia 1881 o 10tej rano wyżej ceny szacunkowej, lub za takową przymusową licytacyę realności pod l. kons. 148 i niewydzielonej połowy gruntów w Rozwadowie według wykazu hipotecznego tejże gminy l. 473 i 474 dłużnika Fedia Kowala własnych na rzecz Fedia Sierzanta pto. 592 zł. z przynależytościami.

Ceną wywołania 895 złr.

Wadyum 90 złr.

Bliższe warunki, wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w sądzie.

Ewentualnie wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków termin na 23 sierpnia 1881 o 10 rano.

Dla nieznanych obecnie wierzycieli i którymby uchwały na czas doręczone nie zostały, ustanowiono kuratorem c. k. notaryusza w Mikołajowie p Manasterskiego.

Mikołajów 10 kwietnia 1881.

(3904 1—3) **Edykt**

L. 1860. C. k. sąd powiatowy w Brodach ustanawia dla masy spadkowej Małki Seidel kuratorem adwokata krajowego pana Dr. Weissteina, któremu t. s uchwałę z dnia 2 listopada 1877 l. 10151 zawiadamiającą o dozwolonej egzekucyjnej intabulacyi prawa zastawu dla pretensyi funduszu indemnizacyjnego w stanie biernym realności pod l. tab. 10 w Brodach dorecz no.

Brody dnia 30 czerwca 1880.

(3970 1—3) **Edykt.**

L 6542. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia przypadającej Władysławowi Wąsikiewiczowi, Teofil i z Wąsikiewiczów Mćkiewiczowej dłużnej kwoty 4000 zł z pn. odbędzie się dnia 6go września 1881 o 10tej rano w sądzie krajowym w Krakowie publiczna sprzedaż kopalni węgla z przynależytościami pod nazwą „św. Barbary“ w Tenczynku położonej do dłużnika Szymona Strycharskiego należącej pod następującemi warunkami:

1) za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową 24961 złr. w. a. jednak kopalnia ta na powyższym terminie także niżej tej ceny a nawet za jakąbądź zaoflarowaną cenę sprzedaną zostanie.

2) Chęć kupna mający winien przed licytacyą złożyć wadyum w sumie 2496 zł.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Krakow 29 kwietnia 1881.

(4012 1—3) **Edykt.**

L 20190. Lwowski c. k. sąd krajowy w sprawie Wandy ze Szwejkowskich 1 małżeństwa Borawskiej 2 małż. br. Brunickiej przeciw Teodorowi Hołodyńskiemu, Julii z Gruszczyńskich Dietzmanowej, Leonowi Krupskiemu, Antoniemu Gruszczyńskiemu, Rozalii Abrysowskiej i Alojzyi z Tarnawieckich br. Błażowskiej rozpisuje niniejszem ponownie celem ściągnięcia sumy 836 złr. 19 ct. w. a. przymusową publiczną sprzedaż należących dłużnikom a powyższej pretensyi, wedle tutejszej król. tabuli miejskiej za hipotekę służących 631/5120 części realności pod l. 468 1/4 we Lwowie położonej, która to licytacya odbędzie się na jednym terminie tj. dnia 21 lipca 1881 o godzinie 10 przed południem w tutejszym c. k. sądzie krajowym, na którym to terminie powyższe części realności pod l. 468 1/4 także niżej ceny wywołania tj. wartości ich szacunkowej 1762 zł. 36 ct. w. a. za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedane zostaną.

Wadyum licytacyjne wynosi 170 zł. a. w.

O tej licytacyi zawiadamia się interesowanych, mianowicie też wszystkich wierzycieli hipotecznych, pomiędzy tymi zaś tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 7 grudnia 1880 jako dniu wydania użytego przy rozpisaniu tej licytacyi wyciągu tabularnego realności l. 468 1/4 do tabuli weszli, lub którymby bądź niniejsza uchwała, bądź późniejsze w niniejszej sprawie zapaść mające uchwały wcześnie albo wcale nie doręczone być mogły, przez kuratora w osobie p. adwokata Dr. Bielińskiego z substytucyą p. adw. Dr. Jackowskiego ustanowionego i przez edykt niniejszy.

Względem ciężących na tych częściach realności l. 468 1/4 długów i podatków i innych danin odsyła się chęć kupienia mających do tabuli miejskiej i do urzędu podatkowego, zaś dalsze warunki licytacyjne zarówno jak i akt detaksacyi i ekstrakt tabularny sprzedać się mającej majętności w tutejszosądowej registraturze lub też na terminach licytacyi u delegowanej w tym celu komisyi przejrzane być mogą.

Lwów dnia 21 maj 1881.

(4100) **Erkenntnisse.**

Das k. k. Ministerium des Innern hat unter dem 26 Mai 1881, Z 2605/M. I. der in Chicago erscheinenden Zeitschrift „Nova doba“ auf Grund des § 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers:

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr 42 der Zeitschrift „Wiener Caricaturen“ vom 26 Mai 1881 unter der Aufschrift „Fort mit den Reichsverderbern“ enthaltenen Aufsatze das Vergehen nach § 300 St. G begründe, und es wird nach § 493 St P O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 28 Mai 1881.

Weittenhiller m p.

Dr. Burckhard m. p

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 17 Mai 1881, Z. 13328, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Svetlo“ Nr 5 vom 11 Mai 1881 wegen der unter der Rubrik „Politicke kukatko“ enthaltenen Artikels „Bida, nouze, hlad“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Laibach hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 21 Mai 1881, Z 4625, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Slovenski narod“ Nr. 114 vom 20 Mai 1881 wegen des Artikels „Narodna ravnopravnost na Primorskem in naucni minister“ nach § 300 St. G. verboten.

(4079) **Erkenntnisse.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 142 der Zeitschrift „Morgen-Post“ ddo. 24 Mai 1881 durch den darin unter der Aufschrift „Eine Manifestation der deutschen Studenten Wiens“ enthaltenen Aufsatz in der Stelle von „Wiens deutsche Studentenschaft“ bis „entgegenzutreten“ das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 27 Mai 1881.

Weittenhiller m. p.

Dr. Burckhard m. p.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 442 der Zeitschrift „Wiener allgemeine Zeitung“, Sechs-Uhr-Abendblatt ddo. 23 Mai 1881, in dem darin unter der Aufschrift „Reichsrath“ enthaltenen Aufsatze das Vergehen nach § 300 St G begründe, und es wird nach § 493 St. P O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 27. Mai 1881.

Weittenhiller m. p.

Dr. Burckhard m. p.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr 142 der Zeitschrift „Constitutionele Vorstandszeitung“ ddo 24 Mai 1881 in dem unter der Aufschrift „Studentenversammlung in Café Aula“ enthaltenen Aufsatze in der Stelle von „Derselbe besprach“ bis „entgegenzutreten“ das Vergehen nach § 300 St. G begründe, und es wird nach § 493 St P O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Wien, am 27. Mai 1881.

Weittenhiller m p

Dr Burckhard m p.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 142 der Zeitschrift „Neues Wiener Tagblatt“ ddo 24 Mai 1881 in dem darin an der Spitze des Blattes enthaltenen Aufsatze, ferner in dem darin in der Rubrik „Wiener Tagesbericht“ unter der Aufschrift „Von der Universität“ enthaltenen Aufsatze, und zwar in der Stelle von „Wiens deutsche Studentenschaft“ bis „entgegenzutreten“ das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 27 Mai 1881

Weittenhiller m. p.

Dr. Burckhard m. p

Das k. k. Oberlandesgericht in Lemberg hat mit dem Beschluße vom 5 April 1881, Z. 8382, über die Beschwerde der k k Staatsanwaltschaft in Czernowitz gegen den Beschluß des k. k Landesgerichtes als Preßgerichtes in Czernowitz die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Czernowitzer Chronik“ Nr. 14 vom 27 März 1881 wegen des Artikels „Uebergangen“ nach § 300 St. G verboten.

Das k k. Landesgericht als Preßgericht in Czernowitz hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 15 März 1881, Z 2196, die Weiterverbreitung der Druckschrift „Z ruk do ruk, drukowanyi lyst Michaila Pawlika do ludej“ gedruckt in Genf in der Buchdruckerei des „Rabotnyk“ und der „Hromada“ im Jahre 1880, nach den §§ 65 a und b, 300, 303 und 305 St. G. verboten.

(4004 3—3) **Edykt.**

L. 5952. C. k. Sąd powiatowy m. del. w Tarnowie ogłasza, że w tych dniach 28 czerwca, 29 lipca i 2 września 1881, każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 101 w Żabnie, Magdaleny Rydzowej i masy spadkowej Jędrzeja Rydza własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Chaima Grossbarta 62 zł. Cena wywołania 180 zł.

Wadyum 18 zł.

Na dwóch pierwszych terminach realność sprzedaną będzie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej.

Tarnów 9 maja 1881.

(3897) **Obwieszczenie.**

L 3170. C k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy: „Süssmann Peltz“, której tenże używać będzie jako spekulant pieniężny w Krakowie, podpisując takową: „Süssmann Peltz.“

Kraków 11 lutego 1881

(4022 3—3) L. 25547.

Obwieszczenie.

W celu zabezpieczenia budowli konserwacyjnych w latach 1881, 1883 i 1882; na gościńcu rządowym Podtatrzańskim, dla sekcyi drogowej Dukla i na gościńcu rządowym Zakluczyńskim dla sekcyi drogowej Zmigród, odbędzie się na dniu 13 czerwca 1881 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie w Jaśle, ponowna licytacya na podstawie pisemnych ofert.

Suma fiskalna robót w roku 1881 wykonać się mających wynosi:

1) Dla traktu Podtatrzańskiego w sekcyi Dukla . . . . 119 złr. 68 — ct.
2) Dla traktu Zakluczyńskiego w sekcyi Zmigród . . . 3076 złr. 9 1/2 ct.

Ogółem kwota . . 3195 złr. 77 1/2 ct.

Plany, kosztorys sumaryczny, wykaz cen jednostkowych, jak niemniej ogólne i szczegółowe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, mogą być przejrzane w wymienionem c. k. starostwie, w godzinach urzędowych. Pisemne oferty na pojedyncze trakty, lub też na pojedyncze sekcye drogowe mają być zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. z dołączeniem 5 prc. od sumy fiskalnej wynoszącego wadyum z wyrażeniem zaoferowanej sumy nietylko cyframi, ale też i literami, i te oferty należy wnieść najpóźniej do 12 godziny w południe, w pomienionem c. k. starostwie.

Oferty nieułożone według przepisów, lub niepodane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 19 maja 1881.

(4030 3—3) **Edykt.**

L. 13612. W drodze egzekucyi odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 30 czerwca, 11 sierpnia i 12 września 1881 każdym razem o godzinie 10 rano na trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej licytacya posiadłości l. wyk. hip. 417 gminy katastralnej objętej, dłużnika Jakóba Olszowskiego własnością będącej na 220 zł. w. a. oszacowanej i 4/6 części posiadłości l. wyk. hip. 417 gminy katastralnej Chrzanów objętej, dłużniczki Agnieszki Olszowskiej własnością będących, na 386 zł. 67 ct. w. a. oszacowanych.

Wadya wynoszą kwoty 22 zł. i 39 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i dotyczące akta można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Chrzanow dnia 16 kwietnia 1881.

(4020 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 23552 W celu zabezpieczenia dostawy szutru do pokrycia gościńców państwowych w stryjskim okręgu budowniczym na lata 1882 i 1883 odbędzie się na dniu 17 czerwca 1881 w c. k. starostwie Stryjskiem rozprawa licytacyjna przez składanie ofert pisemnych.

Dostawa w roku 1882 wynosi:

1. dla traktu Podbeskidzkiego 1080 metrów sześciennych w kwocie fiskalnej 1358 zł.

2. dla traktu Stryjskiego 1320 metrów sześc. w kwocie fiskalnej 1212 zł. 70 ct.

Bliższe warunki licytacyi, jak niemniej wykaz szczegółowy przestrzeni, na które powyższy materyał dostawiony być ma, mogą być przejrzane w godzinach urzędowych w pomienionem c. k. starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum 5 pr. od ceny fiskalnej z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale także literami w oznaczonym terminie najpóźniej do 12 godziny w południe wniesione być mają.

Oferty nieułożone wedle wzoru w §. 46 warunków licytacyi uwidocznionego lub niepodane w terminie wyznaczonym nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 18 maja 1881.

(4029 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 330. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Władysława Lewickiego przeciw Majerowi Blank pto. 400 zł. w. a. z. pn. przedsięwziętą zostanie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 322/261 w Brzeżanach na nowym rynku położonej, wedle dom III. pag. 43 n. 4 haer. Majera Blanka w dwóch terminach dnia 30 czerwca i dnia 3 sierpnia 1881 zawsze o godzinie 9 rano w zabudowaniu tusądowem za lub wyżej ceny szacunkowej.

Cenę wywołania stanowi szacunek tej realności w kwocie 537 zł. 77. ct.

Wadyum wynosi 53 zł. 77 ct. w. a. w gotówce.

Gdyby realności tej przy powyższych terminach nie sprzedano, wyznacza się do ułożenia warunków licytacyjnych ułatwiających termin na dzień 11 sierpnia 1881 o godzinie 9 rano w sądzie tutejszym.

Wyciąg tabularny i akt szacunku w sądzie tutejszym przejrzeć można.

O tem zawiadamia się strony, z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli Judel Lipę, Leibę Diamand, Judę Lippa i Stanisława Mielnickiego, wreszcie wszystkich, którzyby po 9 stycznia 1881 do tabuli weszli, lub którymby rezolucya licytacyjna doręczona nie została przez kuratora adw. Dr. Henryka Finkelesteina.

Brzeżany dnia 5 marca 1881.

(4005 3—3) **Edykt.**

L. 3647. C. k. sąd powiatowy zawiadamia Maryannę Kubicz z życia i miejsca pobytu niewiadomą, że Józef Wełna z Bochni wniósł przeciwko niej i Janowi Wolfowi pozew w dniu 16 kwietnia 1881 l. 3647 o uznanie pretensyi kwot 17 zł. 50 ct. i 11 zł. 10 ct. w. a. z procentem po 6 pr. od 4 sierpnia 1 875, 20 zł. 3 zł. 50 1 zł. 50 ct. 3 zł. 12 ct. 3 zł. 55 ct. 4 zł. 82 ct. i 11 zł. 83 ct. w. a. na realności 68 w Słomce za usprawiedliwioną, że w załatwieniu tego sporu termin do rozprawy ustnej na dzień 27 czerwca 1881 wyznaczono i rubrykę pozwu dla Maryanny Kubicz przeznaczoną, adw. Drowi Trybulcowi w Bochni, jako ustanowionemu kuratorowi ad actum doręczono, przeto wzywa się też Maryannę Kubicz, aby w sądzie się zgłosiła, lub innego zastępcę sobie obrała, ieże z zaniedbania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisać będzie musiała.

C. k sąd powiatowy.

Bochnia dnia 23 kwietnia 1881.

(3756 3—3) **Edykt.**

L. 963. Sieniawski c. k. sąd powiatowy przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem na zaspokojenie wierzytelności c. kr. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 150 zł. z pn. przymusową publiczną przetargową sprzedaż realności włościańskiej pod l. 258 rep. 42 w Piskorowicach w powiecie sądowym Sieniawskim w Starostwie Jarosławskiem położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Michała Fesiak, na dniu 23 czerwca 1881 o 10 godzinie rano, także niżej ceny szacunkowej 350 zł.

Zakład wynosi 35 zł

Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisania można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa 25 marca 1881.

(3751 3—3) **Edykt.**

M. 1853. Sąd pow. miej. del. w Tarnopolu, niniejszem wiadomo czyni, iż celem ściągnięcia protensyi Aby Stolzenberga w kwocie 79 zł. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 31 sierpnia 1881 o godz. 9 rano relicytacya realności pod l. C. 142 w Płotyczy, wedle wykazu hipotecznego 197 dłużnika Piotra Tomaszewskiego własnej, przy którym to terminie realność ta i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 783 zł. w. a.

Wadyum wynosi 78 zł.

Ekstrakt tabularny i bliższe warunki przejrzeć można w tus. registraturze.

Tarnopol dnia 27 marca 1881.

(3738 3—3) **Edykt.**

L. 7132 C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do wiadomości, że na dniu 8 lipca 1881 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tymże sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 17 w Ostrowcu położonej, ciało tabularne stanowiącej obecnie Antoniego i Katarzyny Hipnarowskich własnej na rzecz Ludwika Majora pto 1100 zł. w. a. z pn. p d warunkami:

a) Cenę wywołania stanowi kwota 2890 zł. w. a. jako wartość szacunkowa tejże realności.

b) Wadyum wynosi 144 zł. 50 ct w. a.

c) Na tym terminie realność ta i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież ekstrakt tabularny i protokół egzekucyjnego oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze w godzinach urzędowych.

O czem zawiadamia się chęć kupienia mających, strony interesowane, wszystkich wierzycieli hipotecznych, niewiadomych zaś przez ustanowionego kuratora tutejszego c. k. Notaryusza p. Antoniego Praschill.

Z c. k sądu powiatowego.

Lubaczów dnia 20 kwietnia 1881.

(3992 3—3) **Konkurs.**

L. 1903/pr. Przy c. k. sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada adjunkta urzędów pomocniczych w IX randze.

Podania o tę posadę wnosić należy w dniach 14 w drodze przepisanej do prezydyum c. k. sądu krajowego w Krakowie.

Z prezydyum c. k. sądu krajowego

Kraków 27 maja 1881.

(3742 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4866. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że w celu wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 95 złr. 92 ct. w. a. z procentem po 12 pr. od dnia 1 października 1872 bieżącym i 3 pr. prowizyą od rat w należytym czasie nieuiszczonych, oraz przyznanych już kosztów sądowych w kwocie 7 złr. 82 ct. i 4 złr. 26 ct. jakoteż kosztów tego podania, które w ilości 4 złr. 11 ct. w. a. przyznaje się w dniach 21 czerwca, 19 lipca i 16 sierpnia 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 179 i rep. 199 w Leninie wielkiej położonej Petra Szlagana własnej, na rzecz Zakładu kred. włość. we Lwowie.

Warunki licytacyjne w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C k. sąd powiatowy.

Staremiasto 14 grudnia 1877.

(3839 3—3) **Edykt.**

L. 1146. W dniach 7 lipca, 11 sierpnia, i 15 września 1881, o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym przymusowa licytacyjna sprzedaż realności Hnata Łepkiego pod l. k. 281/78 w Lityni w powiecie Starostwa Drohobyckiego położonej na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskirgo w kwocie 479 zł. 60 ct.

Cena wywołania 1000 zł.

Wadyum 100 zł.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Tymko Kuziów.

Z c. k. sądu powiatowego.

Medenice dnia 11 lutego 1881.

(3740 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4864.. C k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że w celu wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 196 zł. w. a. z procentem po 12 pr. od dnia 18 lutego 1872 bieżącym, tudzież 3 pr. prowizyą od rat w należytym czasie nieuiszczonych, oraz przyznanych już kosztów sądowych w kwocie 5 zł 82 ct. i 4 zł 26 ct. jakoteż kosztów podania, które w ilości 4 złr. 11 ct w. a. przyznaje się w dniach 21 czerwca, 19 lipca i 16 sierpnia 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 144 rep. 141 w Strzelbicach położonej, Wasia Hlibuna własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Warunki licytacyjne w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto 14 grudnia 1877.

(4007 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1816. C. k. Sąd powiatowy w Tłumaczu podaje do powszechnej wiadomości, że celem uzyskania kwoty 1100 zł. z pn. na rzecz Ludwika Rusta odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności pod l. k. 292/320 i 109 w Tłumaczu ut. Dom. I pag. 266 n. 1 haer. Meschulima Zwickera własnej w terminach 24 czerwca i 22 lipca 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem, a to tylko za lub wyżej ceny szacunkowej.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 1981 zł. w. a.; wadyum 198 zł. 10 ct

Resztę warunków można przejrzeć w t. s. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Tłumacz dnia 6 kwietnia 1881.

(4018 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2004. W celu zabezpieczenia dostawy konserwy dla gościńca Brzeżańskiego w okręgu budowniczym Brzeżańskim w latach 1882 i 1883, odbędzie się w c. k. Starostwie w Brzeżanach na dniu 14. czerwca 1881 licytacya ofert.wa.

Rzeczona dostawa konserwy na rok 1881 wynosi: 2675 metrów sześciennych w cenie fiskalnej 7564 zł. 50 ct.

Bliższe warunki licytacyi i wykaz kamieniołomów, z których materyał ten dostarczyć należy, przejrzane być mogą w wymienionem Starostwie, gdzie także i oferty, zaopatrzone stemplem na 50 ct i w 5% wadyum z ceny fiskalnej, opiewające na pojedyncze kamieniołomy z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale także i literami w oznaczonym czasie do godziny 12 w południe podane być mają.

Oferty nieułożone według przepisów, lub niepodane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 12 maja 1881.

(3748 3—3) **Edykt.**

L. 6149. C. k. Sąd powiatowy m. deleg w Tarnowie uwiadamia P. Paulinę Drde 2 Lerorowicz z miejsca pobytu niewiadomą, iż Franciszek Herget pozew przeciw niej de praes. 16 Sierpnia 1880 L. 14057 o zapłacenie sumy 63 zł. w. a. przed tutejszem Sądem wytoczył.

Ponieważ pobyt zapozwanej jest niewiadomym; przeto tejże na koszt i niebezpieczeństwo jej kuratora w osobie p. Zygmunta Grünnera ustanowiono, któremu pozem z terminem na dzień 31 maja b. r. wręczono.

Wzywa się przeto nieobecną, aby przy terminie powyższym albo osobiście się stawiła, lub zastępcy swemu środki obrony dostarczyła, lub też innego zatępcę sobie ustanowiła.

Tarnów dnia 21 kwietnia 1881.

(4017 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 4246. Celem obsadzenia posady sługi szkolnego przy c. k. Seminaryum nauczycielskiem męzkiem w Krakowie z płacą w rocznej kwocie 250 zł. w. a. i dodatkiem aktywalnym w kwocie 62 zł 50 ct. w. a. ogłasza się niniejszem konkurs z uwagą, iż posada ta zastrzeżoną jest w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 dz. p. p. l. 60 przedewszystkiem dla wysłużonych podoficerów c. k armii

Ubiegający się o tę posadę winni się wykazać w swych podaniach certyfikatem kwalifikacyjnym, uzyskanym, ze strony c. k. władz wojskowych, tudzież przedłożyć świadectwa moralności i uzdolnienia fizycznego do służby, jakoteż udowodnić, że posiadają znajomość języka krajowego i że umieją czytać i pisać.

W braku ukwalifikowanych podoficerów może posada ta być nadaną innym także kandydatom.

Podania zaopatrzone w wymienione wyżej dokumenta należy przedłożyć c. k. Radzie szkolnej krajowej najdalej do 15 lipca 1881.

Z Rady szkolnej krajowej

Lwów dnia 24 maja 1881.

(4028 3—3) **Edykt.**

L. 2249. W dniach 23 czerwca 1881 — 3 sierpnia 1881 i 6 września 1881 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod N. k. 45 w Czerchawie położonej ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie kasy oszczędności miasta Sambora przeciw Michałowi Piechota pto 43 zł. 22 ct. w. a. z. p. n.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 955 zł. — ct. w. a. wadyum 96 zł. — ct. w. a.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego miejs. deleg.

Sambor dnia 30 Marca 1881.

(3739 3—3) **Ogłoszenie.**

L 4340. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że w celu wydobycia pretensyi w kwocie 150 złr. w. a. z odsetkami po 12 prc. od dnia 19 października 1871 bieżącemi tudzież 3 prc. odsetkami od rat w należytym czasie nieuiszczonych, kosztów sporu w ilości 8 złr. 98 ct. w. s., dalej kosztów tego podania, które w ilości 4 złr. 62 ct. w. a. przyznaje się w dniach 21 czerwca 1881, 19 lipca 1881 i 16 sierpnia 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 32 rep. 6 w Potoku wielkim dłużników Iwana i Seńka Fedyna własnej, ciała hipotecznego nie stanowiącej protokołem de pres. 9 maja 1871 l 1401 zastawnie opisanej.

Warunki licytacyi mogą być przejrzane w sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto 2 września 1878.

(4053 3—3) **Edykt.**

L. 635. W dniach 23 czerwca, 20 lipca i 24 sierpnia 1881 o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie licytacya realności pod l. kons. 12 w Eleonorówce własnej Luki Mandziaka nieintabulowanej celem zaspokojenia celem zaspokojenia sumy 30 złr. na rzecz Lei Jawetz.

Cena wywołania 240 złr.

Wadyum 10 prc.

Reszta warunków w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Grymałów 30 kwietnia 1881.

(4060 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 4047. C. k. Starostwo w Czortkowie jako Administracya dóbr Czortkowa starego i Wygnanka należących do fundacyi ubogich ś. p. Hieronima Sadowskiego podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w celu wydzierżawienia młyna wodnego o 6ciu kamieniach znajdującego się na Seredzie w obrębie gminy Czortkowa starego na czas od 24 czerwca 1881 do 24 czerwca 1884 odbędzie się publiczna licytacya w drodze pisemnych ofert w c. k. Starostwie w Czortkowie dnia 10 czerwca 1881 od godziny 8 do 12 przed południem. Jako cenę wywołania ustanawia się dotychczasowy roczny czynsz ze rzeczonego młyna w kwocie 2000 złr. (dwóch tysięcy złotych reńskich) z której każdy do licytacyi przystępujący 10 prc. od ceny wywołania jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce lub papierach wartościowych według kursu złożyć jest obowiązany.

Oferty pisemne zaopatrzone we wadyum wnieść można w powyższym terminie najpóźniej do godziny 12tej w południe.

Resztę warunków licytacyjnych można przeglądnąć w c. k. starostwie.

Czortków 30 maja 1881.

L. 2265. (4056 3—3)

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Samuela Silbersteina 37 zł. 48 ct. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie jedna trzecia część polany „Czerwonka" w Kamesznicy do dłużniczki Ewy Szhäfer należąca, w trzech terminach: 30 czerwca, 21 lipca i 25 sierpnia 1881 każdego razu o godzinie 10 rano w biurze Sądziego powiatowego w Milówce. Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 10 zł.

Milówka 15 kwietnia 1881.

(4011 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 28131. Dnia 24 czerwca b. r. odbędzie się w kaplicy św. Zofii we Lwowie przed południem po mszy św losowanie z fundacyj posagowych, mianowicie: Jana Antoniego Łukiewicza, Wincentego Łodzi Ponińskiego i Elżbiety Czarkowskiej.

a) Sieroty nieznajdujące się obecnie na wychowaniu w zakładzie Sióstr Miłosierdzia św. Kazimierza a chcące brać udział w losowaniu z fundacyi Łukiewicza mają najdalej do 20 czerwca b. r. zgłosić się u przełożonej tego zakładu, tudzież w urzędzie parafialnym ob z. łać. św. Mikołaja we Lwowie i tam udowodnić swe uprawnienie do losowania, okazaniem metryki chrztu, jakoteż świadectwem sieroctwa i moralności przez miejscową władzę wystawionem, a przez właściwy urząd parafialny stwierdzonem.

Współubiegające się winny dnia 24 czerwca b. r. wysłuchać mszy św. w kaplicy św. Zofii.

Dzieci, które nie są w stanie same losować, tudzież sieroty, które 24 rok życia przekroczyły, wykluczone są od losowania.

b) Do losowania z fundacyi Ponińskiego będą przypuszczone dziewczęta, które udowodnią, że są religii katolickiej z rodziców ślubnych w Galicyi zrodzone i zamieszkałe, że 8my rok życia ukończyły a 24 nie przekroczyły, że moralnie się prowadzą, naukę religii pobierały, są ubogie, że ich rodzice, jeśli jeszcze żyją, są również ubodzy i moralnie się prowadzą, lub gdyby już nie żyli, że pomarli bez pozostawienia majątku.

Od złożenia powyższych wymogów uwolnione są dziewczęta zostające w zakładzie św. Kazimierza we Lwowie. Dziewczęta, które już raz wygrały los z jednej z tych fundacyj nie mogą więcej losować z fundacyi Ponińskiego.

Rodzice, lub opiekunowie dziewcząt chcących brać udział w losowaniu, mają wnieść pisemnie podanie w wyżwymieniony sposób, opatrzone w potrzebne dokumenta, do c. k. Namiestnictwa, najdalej do 16 czerwca 1881, dziewczęta zaś same mają jeszcze przed losowaniem, a to 22 czerwca b. r. o godzinie 10tej przed południem, przedstawić się osobiście komisyi losowaniem kierującej w zakładzie Sióstr Miłosierdzia.

Do ciągnienia losów przystąpią dziewczęta po kolei według starszeństwa wieku.

Dziewczęta, które wyciągną los wygrywający, są z woli fundatora obowiązane modlić się za spokój duszy jego, a w dniu śmierci jego t. j. 24 marca każdego roku wysłuchać mszy św.

c) Do losowania z fundacyi Czarkowskiej będą przypuszczone dziewczęta, nie mniej jak 8my, a niewięcej jak 24 rok życia liczące, bezwzględu na to, czy wcale nie mają rodziców, lub też tylko ojca albo matki.

Mają jednak legalnie dowieść, że są religii katolickiej, urodzone w Galicyi lub wielkiem Księstwie Krakowskiem z rodziców polskiej narodowości, a w razie pochodzenia z rodziców nieślubnych z matki tejże narodowości, że prowadzą życie moralne i są ubogie.

Od złożenia wymaganych dowodów wolne są sieroty znajdujące się w zakładzie św. Kazimierza we Lwowie.

Sieroty, które już raz wygrały posag, wykluczone są od losowania.

Względem podań i przypuszczenia do losowania zachować się mają też same formalności, jakie zawiera niniejsze obwieszczenie co do fundacyi Łukiewicza.

Wygrywająca obowiązana jest modlić się za spokój duszy fundatorki, a szczególniej w dniu jej śmierci tj. 19 czerwca każdego roku.

Wylosowane sumy posagowe będą do czasu zamążpójścia dziewcząt wygrywających, lub też do czasu ich pełnoletności korzystnie ulokowane, a rewersa doręczone ich uprawnionym zastępcom.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 26 maja 1881.

(4011 2—3) **ОБВѢЩЕНЬЕ.**

Ч. 28131. Дня 24 Червця с. г. ôтбȣде ся въ Львовѣ въ каплици св. Софіи передъ полȣднемъ по слȣжбѣ Божой льосованье зъ фȣндацій посаговихъ, именно: Іоана Антонія Лȣкевича, Винцентого Лодзя Понинього, и Єлисаветы Чарковской:

а) Сироты не знаходящій ся теперъ въ закладѣ сестръ Милосердя св. Казимира въ Львовѣ на воспитанью, а хотящій брати ȣчасть въ льосованю зъ фȣндацій Лȣкевича, маютъ найдальше до 19 Червця зголосити ся ȣ Настоятельки сего закладȣ и въ ȣрядѣ парохіяльнôмъ обр. лат парохіи св. Николая въ Львовѣ и тамже ȣдоводнити свое ȣправненіе до браня ȣчасти въ льосованю оказаніемъ метрики хрещеня якъ и свѣдоцтвомъ сиротства и обичайности черезъ власть мѣсцевȣю виставленого а черезъ дотичнȣю парохію затверженого.

Вспôлȣбѣгательки должнû на дню 24 Червця г с, въ каплици св Софіи слȣжбȣ Божȣ вислȣгати

Дѣти, котори сами не могȣтъ льосовати, сȣтъ рôвно якъ сироти, котори 24 рôкъ житя ȣкôнчили, ôтъ льосованя виключени.

б) До льосованя зъ фȣндацій Лодзя Понинього бȣдȣтъ припȣщени дѣвчата, котори легально ȣдоводнятъ, що сȣть религіи католической, въ Галичинѣ зъ родителей законнихъ зрождени, и замешкали, дальше, що 8 рôкъ житя ȣкôнчили, а 24 непереступили, що моральне житіе провадятъ, наȣкȣ религіи поберали, сȣть ȣбогими, що родичи ихъ если ще живутъ, такожъ сȣть ȣбогими, обичайно ся провадятъ, або еслиби вже померли, що незôстовили маєткȣ.

Отъ зложеня повижшихъ доводôвъ сȣть ȣвôльнений дѣвчата знаходяшій ся въ закладѣ св Казимира въ Львовѣ. Дѣвчата, которѣ вже разъ обдѣлени зôстали посагомъ одной зъ тихъ фȣндацій, не могȣть больше льосовати зъ фȣндацій Понинского.

Родичи или опѣкȣнове дѣвчатъ хотящихъ ȣчаствовати въ льосованю, маютъ внести письменнȣю ȣдокȣментованȣю просьбȣ въ способъ повижше вираженій до протоколȣ подавчого ц к Намѣстничества найдальше до 16 Червця с. г; дѣвчата же сами маютъ передъ тягненіем льосивъ а именно 22 Червця с. г. зрана представити ся лично комисій льосованіемъ керȣющой въ закладѣ сестръ милосердя.

До тягненія приступаютъ дѣвчата чергою пôдля старшеньства.

Дѣвчата, котори льосъ выгриваючій витягнȣтъ, сȣтъ зъ волѣ фȣндатора обовязани молити ся за ȣпокой дȣши его, а въ день смерти его, т. е. 24 Марта каждого рокȣ слȣжбȣ Божȣ вислȣхати.

в До соȣчатія въ льосованю зъ фȣндацій Єлисавети Чарковской бȣдȣтъ припȣщени дѣвчата не менше якъ 8 а не бôльше якъ 24 лѣтъ житя числящій.

Тій маютъ легально доказати, що сȣтъ вѣри католической безъ взглядȣ на тое, чи родичѣвъ цѣлкомъ, або только отца або матери не маютъ, потомȣ, чи зъ родицѣвъ законнихъ сȣтъ зрожденȣ, мȣсятъ бȣти ȣрождени въ Галичинѣ або великимъ княжествѣ краковскимъ зъ родичѣвъ польской народности, а въ разѣ походженя зъ родичѣвъ незаконнихъ зъ матери тойже народности, мȣсятъ вести житє обичайне и доказати, що сȣтъ ȣбогими.

Отъ зложенія вымаганихъ доказôвъ ȣвôльнени сȣтъ дѣвчата сироты въ закладѣ сестръ Милосердя св. Казимира въ Львовѣ знаходящій ся.

Сироты, котори вже разъ виграли посагъ, сȣть выключени отъ льосованя.

Въ взглядѣ прошеній о припȣщеніе до льосованя заховати ся маютъ тій формальности, якій въ обвѣщенію симъ знаходятъ ся, що до фȣндацій Лȣкевича.

Вигриваюча естъ обовязана молити ся за ȣпокой дȣши фȣндаторки Єлисавети Чарковской, а то особенно въ день 19 Червця кождого рокȣ яко въ день смерти тойже.

Вильосованій сȣми посаговіи зôстанȣтъ до часȣ замȣжества выгриваючихъ дѣвчатъ, або до часȣ ихъ полнолѣтности користно ȣльоковани а дотичній реверси зôстанȣтъ ихъ застȣпникамъ ȣправненимъ дорȣчени.

Зъ ц. к. Намѣстничества.

Львôвъ, дня 26 Мая 1881.

(3824 2—3) **Edykt.**

L. 2271. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia że w sprawie egzekucyjnej Mojżesza i Ryfki Laubów przeciw Eufemii Klupczakowej pto 300 zł. w. a. z pn. dnia 12 lipca, 12 sierpnia, i 23 września 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się w budynku sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 52 w Dembowie położonej, na 300 zł. oszacowanej, Eufemii Klupczakowej własnej.

Zakład wynosi 30 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 7 kwietnia 1881.

(3873 2—3) **Edykt.**

L. 3197. C. k. sąd powiatowy Pilznieński przedsięweźmie przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi gospodarstwa pod l. 44 w Czarnej położonego, Wojciecha Pycha własnego, dnia 30 czerwca, dnia 4 sierpnia, i dnia 1 września 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, w budynku sądowym celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 479 zł. 60 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 1100 zł. w. a.

Wadyum 110 zł. w. a.

Warunki licytacyjne i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Pilzno dnia 29 września 1880.

(3758 2—3) **Edykt.**

L. 2856. C. k. Sąd powiatowy w Wadowicach celem zaspokojenia należytości 630 zł. w. a. z przynależytościami Franciszkowi Knihinickiemu od masy spadkowej po Kazimierzu Buckim się należącej — odbędzie dnia 17 sierpnia 1881 i dnia 22 września 1881 o godzinie 10 rano przymusową sprzedaż przez licytacyę realności w Zatorze położonej liczbą nieoznaczonej a do wyk. hyp. 68 przypisanej.

Cena wywołania 600 zł

Wadyum 60 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny w registraturze przejrzeć można.

Wadowice dnia 7 maja 1881.

(3939 2—3) **Edykt.**

L. 683 W c. k. sądzie powiatowym Mikołajowskim odbędzie się 12 lipca i 23 sierpnia 1881 o 10 rano wyżej, lub za cenę szacunkową przymusowa licytacya gruntu, pod „cwentarzem" w Rozdole, Anny z Ostrowiczów Cwikowej własnego, ciała tabularnego niestanowiącego na rzecz komitetu gr. kat. cerkwi w Rozdole oto. 112

Cena wywołania 130 złr.

Wadyum 13 złr.

Bliższe warunki, protokoła opisania i oszacowania można przejrzeć w sądzie.

Mikołajów 12 kwietnia 1881.

(4046 2—3) **Edykt.**

L. 5907. C. k. sąd obwody w Samborze podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 66 złr. w. a. z pn. Jakuba Sternheima przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. 222 w Samborze dolnej gramadzie położonej dłużnika Bartłomieja Gorzkowskiego własnej ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem de praes. 14 listopada 1880 l. 16631 zastawniczo opisanej a z dnia 13 kwietnia 1881 l. 5136 oceninonej odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 28 lipca 1881, dnia 25 sierpnia 1881 i dnia 13 października 1881 każdym razem o 10 godzinie rano pod tym warunkiem, że na pierwszych dwóch terminach rzeczona realność za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim terminie zaś za jakąkolkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 299 złr. w. a.

Wadyum 29 zł. 90 ct.

Resztę warunków wolno w tutejszej registraturze przejrzeć

O tej dozwolonej licytacyi zawiadamia się obie strony c. k. prokuratoryę skarbu we Lwowie i c. k. główny urząd podatkowy w Samborze.

Sambor 11 maja 1881.

(4031 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 4457. C. k. sąd powiatowy w Nisku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Bartłomieja Smusza że Jan i Maryanna Pierogowie wnieśli przeciw niemu pozew o uznanie praw własności do kawałka gruntu pod l. k. 164 w Kamieniu i wyłączenie takowego z pod egzekucyi w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego i że w skutek tego pozwu termin do rozprawy na dzień 8 lipca 1881 wyznaczonym i do jego zastępstwa Kazimierz Dolekta ustanowionym został z zawezwaniem, aby albo ustanowionemu zastępcy do swej obrony wcześnie środków udzielił albo też innego zastępce ustanowił i tutejszemu sądowi oznajmił.

Nisko dnia 24 maja 1881.

(3823 2—3) **Edykt.**

L. 1269. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że celem ściągnięcia resztującej wierzytelności Gottli Bohrer cesyonaryuszki Mojżesza Bohrera w kwocie 20 zł. w. a. dnia 8 lipca, 9 sierpnia, i 16 września 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 116 w Kuryłówce położonej, spadkobierców ś. p. Paraszki Socha własnej, na 200 zł. oszacowanej.

Zakład wynosi 20 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 31 marca 1881.

(3746 2—3) **Edykt.**

L. 26639 C. k. Sąd delegowany miejski cywilny w Krakowie podaje do wiadomości, iż dnia 23 czerwca 1878 zmarł Jacenty Seweryński w Krowodrzy bez pozostawienia testamentu.

C. k. Sąd nie znając miejsca pobytu ustawowej dziedziczki Katarzyny Wanderbach wzywa ją, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia wyrażonego, zgłosiła się w tymże Sądzie i wniosła oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się, i z kuratorem adw. Drem Mochnackim dla niej ustanowionym.

Kraków 9 października 1880.

(4047 2—3) **Edykt.**

L. 4062 C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie z życia i miejsca pobytu niewiadomym pp. Joachimowi Chajes, Józefowi Ornstein, Feiwelowi Sommerstein i Julianowi Roguskiemu niniejszem wiadomo czyni, iż pp. Emil, Oskar i Artur hr Potoccy wnieśli pod dniem 2 kwietnia 1881 do l. 4062 pozew przeciw nim tudzież przeciw panu Wiktorowi hr Baworowskiemu i Wysokiemu skarbowi o wykreślenie ze stanu czynnego i biernego prawa administracyi dóbr Buczacza z przyległościami względnie pośrednio obciążonych dóbr Buczacz z przyległościami sum 5900 zł. a. w. etc. wraz z nadciężarami, który dla tychże do rąk ustanowionego kuratora pana adwokata dra Szydłowskiego doręczonym został.

Wzywa się więc rzeczonych z miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by swe środki obrony wyż wymienionemu kuratorowi udzielili lub sądowi innego pełnomocnika wskazali, ile inaczej ztąd wyniknąć mogące szkodliwe skutki sobie samym przypisać będą musieli.

Stanisławów 9 kwietnia 1881.

(3840 2—3) **Edykt.**

L. 1607 C. k. Sąd powiatowy w Ulanowie przedsięweźmie w dniach 11 lipca, 12 sierpnia i 12 września 1881 zawsze o 11 rano egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 199 w Ulanowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej a do małżonków Józefa Elissza i Kreindli Wiesenów należącej, z tem, iż realność ta na powyższych 3 terminach niżej ceny szacunkowej 1150 złr. sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 115 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Gdyby realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie została, wyznaczony zostaje termin audyencyonalny na dzień 16 września 1881 o 9 rano celem ułożenia warunków ułatwiających.

Ulanów dnia 3 maja 1881.

(4038 2—3) **Edykt.**

L. 6953 C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Majera Perlmutter kupca w Zbarażu a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. sędziego powiatowego Linka w Zbarażu a tymczasowym zarządcą masy p. adw. dr. Horowitza w Tarnopolu.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 2 czerwca 1881 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 23 sierpnia 1881 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 30 sierpnia 1881 o godzinie 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Zbarażu lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Zbarażu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej."

Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol dnia 23 maja 1881.

(3957 1—3) **Edykt.**

L. 8140. W c. k. sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredyt. włośc. w kwocie 147 zł. z większej 150 zł odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 479 sub. rep. 223 w Błażowy położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej Jana Pluśniaka własnej, w dniach: 18 lipca, 22 sierpnia, i 26 września 1881, każdym razem o 9 godzinie rano.

Cena wywołania 250 zł. w. a.

Wadyum 25 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyi w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn dnia 19 marca 1881.

(3963 1—3) **Edykt.**

L. 22553. C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, iż w masie rozbiorowej Józefa Mahla w skutek dokonanego przez wierzycieli wyboru p. Dr Jana Dobrzańskiego zarządcą zaś p. Karola Michałko dyrektora ogólnego rolniczo kredytowego zakładu dla Galicyi i Bukowiny zastępcą zarządcy tej masy zamianowano zostali.

Lwów dnia 21 maja 1881.

(3962 1—3) **Edykt.**

L 19813. C. k. sąd krajowy lwowski mianuje w miejsce zamianowanego uchwałą z dnia 2 maja 1881 do l. 19813 komisarza konkursowego radcy Kamieńskiego, komisarzem konkursowym w masie krydalnej Józefa Mahla w miejsce Radcy sądu wyższego Karola Kamieńskiego, radcę sądu krajowego p. Edmunda Wesołowskiego, co się do publicznej wiadomości podaje.

Lwów dnia 14 maja 1881.

(3875 1—3) **Edykt**

L. 4134. C. k. sąd powiatowy Pilzneński przedsięweźmie przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi gospodarstwa pod Nr. 25/14 w Jastrzębie starej położonego, z życia i miejsca pobytu Karola Madury przez kuratora Józefa Tabora zastąpionego własnego dnia 7 lipca 1881, dnia 11 sierpnia 1881 i dnia 15 września 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w budynku sądowym, celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 122 złr. 36 ct. w. a. z przynależytościami.

Cena wywołania 300 złr.

Wadyum 30 złr.

Warunki licytacyjne i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Pilzno dnia 30 stycznia 1881.

(4049 1—3) **Edykt**

L. 5377. C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że w sprawie pisemnej M. Wolfensona przeciw Adolfowi Salomonowi o zapłacenie 49539 rubli 88 kopijek, wniósł pozwany Adolf Salomon w dniu 25 kwietnia 1881 l. 5377 zap wiedzenie Józefowi Grossmanowi, sporu z żądaniem od niego zastępstwa.

Gdy niewiadome jest miejsce pobytu ewiktora Józefa Grossmana, więc doręczono z dnia dzisiejszego uchwałę zapadłą kuratorowi ustanowionemu dla tegoż w osobie Adwokata Dr. Malawskiego z substytucyą Adwokata Dr. Stojałowskiego.

Tarnów dnia 5 maja 1881.

(4002 1—3) **Edykt.**

L. 3970 C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Hermana Brenera że uchwałą z dnia 19 czerwca 1878 l. 10732 dozwolono wykreślenie odmownej uchwały z dnia 14 marca 1862 l. 6884 w stanie biernym realności l. k. 173 w Tarnowie na Zawalu wedle Dom. 29 pag. 70 n. 19 on. na rzecz jego zanotowanej

W Tarnowie dnia 31 marca 1881.

(4014 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2744. C. k. sąd powiatowy w Bolechowie ogłasza, iż w dniach 7 lipca 1881 8 sierpnia 1881 i 7 września 1881 o godzinie 10tej przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l 4 w Brzazie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Dmytra Czolij własnej, na zaspokojenie pretensyi Leizora Reinharz w kwocie 11 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 220 złr.

Wadyum 10 prc.

Bliższe warunki w aktach tutejszej registraturze.

Bolechów 18 kwietnia 1881.

(3822 1—3) **Edykt.**

L. 1465. C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że w sprawie Freidy Bellerowej jako prawonabywczyni Abrahama Bellera, przeciw leżącej masie po Janie Góralu pto. 7 zł. 65 ct. w. a. z. p. n. dnia 12 lipca, 12 sierpnia, i 16 września 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż gruntu pod l. k. 76 w Kuryłówce położonego, na 18 zł. oszacowanego. Zakład wynosi 1 zł. 80 ct. Warunki licytacyjne i odnośne akta złożono w Sądzie do przejrzenia.

Leżajsk, 13 kwietnia 1881.

(3826 1—3) **Edykt.**

L 2050. C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pto. 178 zł. 33 ct. w. a. z. p. n. dnia 19 lipca, 19 sierpnia i 23 września 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 247 w Staremmieście położonej, Eliasza i Anny Federkiewiczów własnej, na 400 zł. oszacowanej. — Zakład wynosi 40 zł. — Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 26 marca 1881.

(3825 1—3) **Edykt.**

L. 6881. C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, ze w sprawie Józefa Bellera przeciw Marcinowi Jończowi pto. 480 zł. z. p. n. dnia 8 lipca, 9 sierpnia i 13 września 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 264 i 341 w Grodzisku górnem położonej. Zakład wynosi 127 zł. — Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 30 marca 1881.

(3827 1—3) **Edykt.**

L. 2049 C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że celem ściągnienia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 93 zł. w. a. z. p. n. dnia 15 lipca, 16 sierpnia i 20 września 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l k. 26 w Rudzie poł żonej, Michała Wojdyńskiego własnej, na 300 zł. oszacowanej.

Zakład wynosi 30 zł. Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w Sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 31 Marca 1881.

(3833 1—3) **Edykt.**

L 1796. W sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego pto 150 zł. ustanowiono dla Pałachny Bahryj pobytu niewiadomego kuratorem Juliana Celewicza i temuż doręczono uchwałę z dnia 21 listopada 1880 l. 5077 o czem ją zawiadamia się.

C. k. Sąd powiatowy.

Uhnów 26 Marca 1881.

(4063 1—3) **Edykt.**

L. 3565. C. k. Sąd powiatowy w Staremmieście podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Janowi i Rozalii Traczom o 100 zł. względnie 95 zł. 92 ct. w. a. z pn. dozwolono przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. k. 281 dłużnikom Janowi i Rozalii, Traczom własnej, ciała hypotecznego niestanowiącej — z wszystkiemi do tej realności należącemi w protokole opisania 8 stycznia 1870 l. 34 opisanemi gruntami i innemi przynależytościami, którato sprzedaż w trzech terminach, tj. dnia 1 lipca 1881 dnia 5 sierpnia 1881 i dnia 2 września 1881 każdem razem o godzinie 11 z rana w tutejszym sądzie się odbędzie; z dodatkiem, że warunki licytacyjne w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. Sąd powiatowy

Staremiasto 15 września 1877.

(3886 1—3) **Edykt.**

L. 1367. W dniach 1 lipca, 1881 i 3 sierpnia 1881 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie licytacya realności Marcina i Karoliny Masełków własnej pod l. k. 91 w Busku na starem mieście w powiecie Kamioneckim położonej nieintabulowanej, celem zaspokojenia sumy 28 zł. w. a z pn. na rzecz Wolfa Rottenberga.

Dena wywołania 655 zł w. a. wadyum 10%

Gdyby na powyższych dwóch terminach rzeczona realność przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie została, natedy do ułatwienia warunków licytacyjnych wyznacza się termin w tutejszym Sądzie na dzień 31 sierpnia 1881 godzinę 9 przed południem, na który wszystkich wierzycieli z tem dołączeniem się wzywa że niestawający jako do większości głosów reszty wierzycieli przystępujący uważani będą.

Akt opisania i oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć lub w odpisie podnieść w tusąd: registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego

Busk dnia 4 maja 1881.

(4045 1—3) **Edykt.**

L. 5770 Podaje się do wiadomości Maksymilianowi, Rafałowi, Adamowi, Michałowi i Józefowi Filipeckim, Elżbiecie z Filipeckich Putyatyckiej, Annie z Filipeckich Błażowskiej, Ignacemu Filipeckiemu, Augustynowi Filipeckiemu, Ksaweremu Filipeckiemu, pupilom po ś. Antonim Filepeckim pozostałym i Janowi Partyckiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, że przeciw nim jakoteż przeciw c. k prokuratoryi skarbu w Lwowie wniósł pod dniem 29 kwietnia 1881 l. 5770 Antoni Sozański pozew o ekstabulacyę ze stanu biernego połowy dóbr Tranowice czyli Torha nowice resztującej sumy 26000 złp. z większej sumy 32570 zł. pol. tamże, wedle dom 52 pag. 40 n. 21 on. na rzecz Kunegundy z Chomentowskich zaintabulowanej, który je dnoczeście kuratorowi dla nich ustanowionemu adwokatowi Dr. Budzynowskiemu z substytuzyą adwokata Dr. Steuermana do wniesienia w 90 dniach pisemnej obrony się doręcza.

Wzywa się przeto tychże pozwanych, aby kuratorowi, co do ich obrony potrzeba, wcześnie dostarczyli lub innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, inaczej złe skutki z zaniechania wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

Z c. k. sądu obwodowego

Sambor 3 maja 1881.

(4000 1—3) **Edykt.**

L. 4011. Samborski c. k. sąd obwodowy w myśl rekwizycyi Lwowskiego c. k. sądu krajowego z dnia 25 maja 1878 do l. 24317 rozpisuje na rzecz c. k. uprz. galicyjskiego banku hipotecznego we Lwowie przymusową publiczną sprzedaż dóbr Pukienicze, dłużnika Alojzego Sliwińskiego własnych, w celu zaspokojenia sum 725 złr., 725 złr. i 19797 zł. 67 ct. w. a. z pn. i kosztami w jednym terminie, a mianowicie na dniu 4 sierpnia 1881 o godzinie 10 rano.

Rzeczone dobra sprzedane będą na tym terminie za jakąkolwiek cenę, nawet niżej ceny wywołania 133321 zł. w. a.

Wadyum wynosi 5 pr. tej ceny.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze sądowej.

O czem się uwiadamia chęć kupienia mających, tudzież wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 8 lutego 1880 jako po dniu wydania ekstraktu tabularnego prawo zastawu na tych dobrach uzyskali, lub którymby niniejsza uchwała licytacyjna lub też później jaka uchwała egzekucyjna w tej sprawie za pośé mająca nie mogła być doręczoną, z tem, że sąd postanowił dla nich w tej sprawie kuratora ad actum p. Dr. Kohn, zaś tegoż zastępcą p. Dr. Pawlińskiego, obu w Samborze zamieszkałych.

Sambor 3 maja 1881.

(4001 1—3) **Edykt**

L. 5673 Samborski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Sylwestra Iwanowicza, że Aniela Maślankiewiczowa, Emilia Ressel i Juliusz Hasig na dniu 25 kwietnia b. r. do l. 5673 w tym sądzie wnieśli prośbę o wyekstabulowanie prawa Sylwestrowi Iwanowiczowi pełnomocnictwem Julany de Iwanowicze Adasiewicz z dnia 12 kwietnia 1843 udzielonego objęcia w administracyę i administrowania części domu pod l. k. 15 w Samborze położonego Julia y de Iwanowicze Adasiewicz wedle Dom. I pag 35 et. 275 n. 5 et. 7 haer. własnej i bronienia procesu w tem pełnomocnictwie wskazanego — w Dom. V pag. 259 n. 31 on. i Instr. XIII pag. 54 n. 2 on. na rzecz Sylwestra Iwanowicza zaprenotowanego, w załatwieniu której termin do przesłuchania Iwanowicza naznaczony został na dzień 23 września 1881 o godz. 10 rano, dalej że kuratorem ad actum w tej sprawie postanowił mu sąd D. Steuermanna, a tegoż zastępcą D Budzynowskiego, adwokatów w Samborze zamieszkałych, z których pierwszemu potrzebną informacyę Iwanowicz wcześnie nadesłać, lub w sądzie ma się zgłosić, inaczej skutki zaniedbania tego sobie będzie miał przypisać.

Sambor 11 maja 1881.

(4039 3—3) **Edykt.**

L. 3036 C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 2 rat pożyczkowych po 13 zł., i resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 185 zł. 71 ct w. a z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 130 subr. 57 w Strzeliskach nowych położonej, dłużnika Ołeksy Bakowskiego własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włośc. dnia 9 czerwca, 7 lipca i 9 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 400 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

O czem zawiadamia się wierzycieli wiadomych jakoteż wszystkich innych wierzycieli, którzyby nabyli prawa zastawu realności sprzedać się mającej, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała sądowa licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego z Chodorowa.

C. k. sąd powiatowy.

Chodorów dnia 23 kwietnia 1881.

(4041 3–3) **Edykt.**

L 3044. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 4 rat po 12 zł. 69 ct. w. a. i resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 150 zł. 64 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 49 subr. 27 w Rudzie położonej dłużnika Mikołaja Mohylnego własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredyt. włośc. dnia: I. 9 czerwca, II. 7 lipca, III. 9 sierpnia 1881, każdym razem o godz. 9 przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 300 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tut. sąd registraturze.

O czem się zawiadamia wierzycieli wiadomych jakoteż wszystkich innych wierzycieli, którzyby prawo zastawu nabyli na realności sprzedać się mającej, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała sądowa licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie P. Józefa Lenczowskiego ustanowionego i przez ogłoszenie w dzienniku urzędowym.

Chodorów dnia 22 kwietnia 1881.

(4042 3—3) **Edykt.**

L. 3035. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 4 rat pożyczkowych po 15 zł. 94 ct. i reszty sumy 211 zł. 10 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 38 subr. 47 w Łaszkach dolnych położonej dłużników Iwana i Łuczki Daszczuk własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredyt. włośc. dnia: I. 9 czerwca, II. 7 lipca, III. 9 sierpnia 1881, każdym razem o godz. 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

O czem się zawiadamia wierzycieli wiadomych jakoteż wszystkich innych wierzycieli, którzyby nabyli prawo zastawu realności sprzedać się mającej, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała weksłowa licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego z Chodorowa.

Chodorów 23 kwietnia 1881.

(4040 3—3) **Edykt.**

L. 3046. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 4 rat po 15 zł. 63 ct. i resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 206 zł. 96 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k 12 subr. w Nahoryniu położonej, dłużnika Leiby Wintera własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. zakładu kredyt. włośc. dnia 9 czerwca, 7 lipca i 9 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania, sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

O czem zawiadamia się wszystkich wierzycieli wiadomych do rąk własnych jakoteż innych wierzycieli, którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwaliła sądowa licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego i przez ogłoszenie w dzienniku urzędowym.

Chodorów dnia 22 kwietnia 1881.

(3965) **Ogłoszenie.**

L. 8413. W imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych — orzekł na mocy §. 489 i 493 sp. k i § 37 u. p. że treść artykułów umieszczonych w numerze 10 czasopisma „Prołom" z dnia 8/20 maja 1881 pod napisem: „Dwa zajawlenija" w ustępie od słów: „Samo sob ju rozumijetsia" do słów: „naruszennych zakonow," dalej pod napisem: „Othołoski z kraju. Iz Tarnopolszczyny" w ustępie od słów: „Arest toj przdstawył" do słów: „ochorony prawa" i pod tytułem: „Iz Jaworowa" w ustępie od słów: „Iz tych słów" do „kaliczity lindej" zawiera znamiona występku z§ 300 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tych artykułów a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów dnia 27 maja 1881.

(3958) **Obwieszczenie.**

L. 33385. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, ogłasza niniejszem, że firma „Gorzelnia parowa i młyn parowy w Siebieczowie" w rejestr handlowy dla firm pojedyńczych dnia 19 lipca 1880 wpisaną została a przy niej uwidoczniono, że właściciel tejże firmy Stanisław Polański takową swem imieniem i nazwiskiem pod napisem „Gorzelnia parowa i młyn parowy w Siebieczowie" podpisywać będzie

Lwów dnia 24 lipca 1880.

L 20895. **Edykt.** (3810 3—3)

C. k. sąd powiatowy delegowany dla miasta i przedmieść Lwowa oznajmia niniejszem, że w depozycie tegoż sądu znajdują się następujące masy przeszło 30 lat przechowano.

Liczba porządkowa	Liczba, dzień i rok złożenia do depozytu	Masa depozytowa	Tom i stronica księgi głównej	Depozyt składa się z							
				gotówki		obligacyj				książeczek kasy Oszczędn.	
						państwowych i krajowych		prywatnych			
				zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.
1	22874/50 Mag.	Reczuszyński	R. I 22 B I. 66	3	½ 59						
2	10661/48 12/5	Reich Jan	R. I. 23 B. I. 68	sreb. 1	18 50	46				63	4
3	24115/50 Mag. 85/10	Mojżesz Schlomer	S. I. 27 S I. 121	2	95						
4	28457/50 20/12 Mag.	Józef Spiegel	S. I. 29 S. I. 127	3	½ 49						
5	21290/42 30/992 Mag.	niewiadomy	U. I. 15 U. I. 33	25	20	563	74			447	68

Wzywa się każdego, ktoby do wykazanych depozytów pretensye sobie rościł, aby w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni sądowi tutejszemu prawa swe wykazał, po upływie bowiem powyższego tarminu depozyta wzkazane, za przepadłe uznane i funduszowi przepadłości oddane zostaną.

Lwów dnia 11 maja 1881.

(3967 3—3) **Konkurs.**

L. 1842/pr. Przy c. k. sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada pomocnika woźnych z roczną płacą 300 złr. i z dodatkiem aktywalnym 25 pr.

Podania o tę posadę pomocnika woźnych w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone wnieść należy w czterech tygodniach od 1 maja 1881 do prezydyum c. k. sądu krajowego w Krakowie.

Prezydyum c. k. sądu krajowego.

Kraków 26 maja 1881.

(3983 3—3) L. 11970.

Ogłoszenie konkursu.

C. k. powiatowa dyrekcya skarbu w Kołomyi ogłasza, że w drodze publicznej konkurencyi jest do obsadzenia hurtowna sprzedaż tytoniu i znaczków stemplowych połączona z kolekturą loteryjną lwowską w Obertynie.

Obrót tytoniu po cenie taryfowej wynosił w ostatnim roku 1880 12.991 zł. 92 ct.
zaś znaczków stemplowych 2.729 „ 48 „
Razem . . . 15.721 zł. 40 ct.

Przychód tej hurtownej trafiki wynosił 133 złr. 32 ct.

Dochód kolektury loteryjnej po 6 prc. od sta wynosił za czas od 1 stycznia 1877 do końca grudnia 1879 w przeciągu rocznie 46 zł. 96 ct.

Zarząd skarbowy zastrzega sobie wybór między ofertami, uwzględniając jednak najkorzystniejsze warunki dla skarbu.

Pisemne oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct i w wadyum względem hurtowni w kwocie 100 zł., względem kolektury loteryjnej w kwocie 40 złr. razem 140 złr., można wnieść najdalej do 28 czerwca 1881 do drugiej godziny po południu do c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Kołomyi.

Bliższe warunki mogą być przejrzane w c. k. powiat. dyrekcyi skarbu w Kołomyi i w c. k. nadzorach straży skarbowej okręgu skarbowego Kołomyjskiego.

C. k. powiatowa dyrekcya skarbu.

Kołomyja dnia 26 maja 1881.

(3766 3—3) **Edykt.**

L. 14507. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego 4757 zł. 95 ct. z pn. odbędzie się dnia 30 czerwca 1881 o godzinie 10 przed południem przymusowa relicytacya do Racheli Bohin, wedle dom 64 pag. 128 n. 13 haer i pag. 129 n 17, 18 i 19 haer należącej realności we Lwowie pod l. 79¾ położonej, na którym terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 11459 zł. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 573 zł. złożoną być ma, akt szacunkowy i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla nieobecnych wierzycieli, Oziasza Schlummera, Sary i Baszy Fuchs i Goldy Blum tudzież dla wszystkich tych, którzyby po dniu wydania wyciągu tabularnego to jest po dniu 17 maja 1879, rzeczowe prawa na wspomnionej realności nabyli, lub którymby uchwały niniejszej sprawy egzekucyjnej się tyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. Dr. Bobownik kuratorem, a jego zastępcą adwokat Dr. Gajewski mianowany został.

Lwów dnia 7 maja 1881

(3603 3—3) **Edykt.**

L. 1079. W dniu 1 lipca 1881 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym, — trzeci termin licytacyi realności pod l. k. 57 w Busku na starem mieście w powiecie Kamioneckim położonej wedle dom II p. 272 n. 10 haer i p. 273 n 12 haer Herscha Sigala własnych tudzież ⅛ części realności w Busku na nowem mieście w powiecie Kamioneckim położ nej wedle dom III p, 12 n. 5 haer Hersza Sigala własnych na rzecz Gustaw. Borysiewicza celem zaspokojenia dłużnych 500 zł. i 300 zł w. w. a. z. p. n.

I. Cenę wywołania dla realności pod N. k. 57 5140 zł. zaś co do ⅛ części realności pod l. k. 128 800 zł, jednakże realności te przy powyższem terminie także niżej cen wywołania jako cen szacunkowych a względnie za jakąbądź cenę najwyżej ofiarującemu sprzedane zostaną.

II Wadyum 5% cen wywołania.

III. Nabywca obowiązany będzie przyjąć długi hipoteczne w miarę rozciągłości ceny kupna na siebie, jeśli wierzyciele przynależnych im pieniędzy przed możliwie konieczneem wypowiedzeniem przyjąćby nie chcieli.

IV. Wyciągi tabularne, akta deklaracyi i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć lub odpisać w tu sądowej registraturze.

V. O tej licytacyi powiadomiono interesowanych do rąk własnych, zaś nieznanych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Gołdy Müncer tudzież niewiadomego z miejsca pobytu Mojżesza Müncer, jakoteż nieznanych spadkobierców Jakóba Margulesa wreszcie wszystkich tych, którzyby po dniu 18 stycznia 1880 prawa rzeczowe na rzeczonych realnościach nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna, lub późniejsze uchwały albo wcale nie albo nie w swoim czasie doręczone zostały, do rąk kuratora p. Jana Bosakowskiego w Busku.

Z c. k. Sądu powiatowego

Busk dnia 8 lutego 1881.

(3969 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4234. W c. k. sądzie powiatowym w Białej odbywać się będzie w dniu 14 czerwca i 15 lipca 1881 o godz nie 10 przed południem, celem zaspokojenia wierzytelności Henryka Borgera w ilości 272 złr. 89 ct. z pn. przymusowa sprzedaż realności Pawła Stwory pod l. 121 w Międzybrodziu Lipnickim w powiecie Bialskim położonej.

Cenę wywołania stanowi kwota 1863 zł. 42 ct., poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 200 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nie otrzymli, ustanowiony adwokat tutejszy Dr. Jan Ehrler.

Biała dnia 30 kwietnia 1881.

(3785 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4837 C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia Samborskiej kasy oszczędności w kwocie 1934 zł. 87 ct. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 120 d |5 n. w Samborze w dzielnicy lwowskiej położonej, wedle dom. VIII pag. 17 n. 1 haer, dłużników Jana i Teofili małż. Gilatowskich własnej protokołem de praes 7 lipca 1880 l. 10179 pod następującemi lżejszemi warunkami:

1. Jako cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową 4487 zł 92 ct.
2. Wadyum wynosi 5 pr. ceny szacunkowej t. j. sumę 224 zł. w. a
3. Do sprzedaży tej realności wyznacza się tylko jeden termin na dzień 14 lipca 1881 o godzinie 10 rano, na którym takowa za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie
4. Resztę warunków, akt ocenienia i wyciąg tabulany wolno przejrzeć lub odpisać w tus. registraturze.

O tem zawiadamia się obydwie strony, kasę mieszczańską tak zwaną lasową w Samborze, c k. urząd podatkowy w Samborze, Antonine Kriegsaisen, c. k. prokuratoryę skarbu we Lwowie, tudzież wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którymby niniejsza uchwała albo wcale nie albo w należytym czasie doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo zastawu na powyższej realności po dniu 31 sierpnia 1880 uzyskali przez kuratora adwokata Dr Budzynowskiego z zastępstwem adw. Dr. Witza.

Sambor 3 maja 1881.

(3946 3—3) **Edykt**

L. 11134. C. k. sąd krajowy karny w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż dwa listy zastawne galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego pięcioprocentowe po 100 zł. w. a. przytrzymano.

Wzywa się niniejszem nieznanego właściciela tychże listów, by w przeciągu jednego roku po swą własność się zgłosił i jako właściciel wylegitymował.

Kraków dnia 21 maja 1881.

(3935 3—3) **Edykt.**

L. 4267. Dnia 14 czerwca, dnia 19 lipca i dnia 23 sierpnia 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie ponowna przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 365/94 w Czukwi położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Piostra Burdy własnej, w sprawie Arona Nsugott przeciw Piotrowi Burdzie pto. 48 zł. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 727 zł. w. a.

Wadyum 72 zł. 70 ct.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzeciem nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k sądu powiatowego m. d.

Sambor dnia 30 marca 1881.

(3938 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 11278. C. k. sąd powiatowy w Kałuszu na rekwizycyę c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 20 listopada 1877 l. 18242 rozpisuje na zaspokojenie sumy wekslowej 520 zł. w. a. z odsetkami 6 prc. od dnia 21 kwietnia 1871 bieżącemi, kosztów sądowych i egzekucyjnych 11 złr. 87 ct., 6 zł. 95 ct., 3 zł. i 4 zł. 66 ct. w. a. na rzecz Jakóba Adlera przeciw Janowi Fediowi, Hryniowi, Filipowi i Zofii Woźniak jako spadkobiercom Dmytra Woźniaka egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 125 w Kałuszu położonej, wedle dom Tom I pag. 215 n. 1 haer. własność śp. Dmytra Woźniaka stanowiącą, składającą się z gruntu ogólnej przestrzeni 1325 kw. sążni w dwóch terminach a to: 14 czerwca i 5 lipca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym z tem, że sprzedaż ta w tych terminach tylko powyżej ceny szacunkowej 360 zł. 4 ct. w. a. lub za takową za złożeniem wadyum 36 zł. w. a. nastąpi i że gdyby realność powyższa przy pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie została, w celu ułożenia lżejszych warunków termin dnia 19 lipca 1881 o 9 rano odbędzie się.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli i tych, którzyby później intabulowani byli, ustanawia się Jana Staromiejskiego z Kałusza.

Wyciąg tabularny, tudzież resztę warunków licytacyjnych w registraturze tusąd. przejrzane być mogą.

C k. sąd powiatowy.

Kałusz 22 grudnia 1880.

(3715 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5400. Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 173 zł. 46 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności pod l. kons. subr. 2 w Teodorówce Piotra Karczmarskiego własnej, 7 lipca, 4 sierpnia, i 1 września 1881, zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 350 zł. zakład 35 zł.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Dukla 27 lutego 1881.

(3718 3—3) **Edykt.**

L. 215. C. k. sąd powiatowy w Głogowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Drzała, iż w sporze c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw niemu i przeciw Antoninie Drzał o zapłacenie kwoty 130 zł. 11 ct. w. a. z przyn. ustanowiono dla niego kuratora Jędrzeja Wrzosa przełożonego gminy w Wysok ej, i takowemu doręczono tutejszo sądową rezolucyę z dnia 24 września 1880 l. 3300

Głogów 20 marca 1881.

(4016 3—3) **Edykt.**

L. 8529. C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 323 zł. 82 ct. w. a. z pn. dozwol no t s. uchwałą z dnia 19 maja 1881 l 8529 na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Drohobyczu przymusową publiczną sprzedaż hipotecznej realności pod l. k. 39 na Zagrodach miejskich, w Drohowyżu położonej, Franciszka Wilmutha własnej, która to licytacya na dwóch terminach dnia 21 czerwca i 21 lipca 1881 każdym razem o godzinie 10 ra no w B. l. 6 przeprowadzoną zostanie. Przy pierwszych dwóch terminach sprzedaną zostanie powyższa realność jedynie za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 1472 zł. w. a. Gdyby przy pierwszym lub drugim terminie licytacyjnym realność na licytacyę wystawiona za cenę szacunkową sprzedaną być nie mogła, w takim razie wyznacza się termin do ustanowienia ułatwiających warunków w myśl § 148 z u. s. na dzień 25 sierpnia 1881 o 10 rano w B. l. 6.

Przed rozpoczęciem licytacyi ma każdy chęć kupienia mający 10 prc. ceny szacunkowej do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum w gotówce złożyć

Resztę warunków. tudzież wyciąg tabularny i akt ocenienia realności można przejrzeć w tut. sadowej registraturze.

O tem zawiadamia się obie strony, znanych wierzycieli do rąk własnych tudzież wszystkich tych, którzyby dopiero po dniu 7 kwietnia 1881 jako dniu wydania wyciągu tabularnego prawo hipoteki na sprzedać się mającej realności nabyli, lub którymby z bądź jakiego powodu uchwały licytacyję rozpisującej dość wcześnie doręczyć nie było można do rąk ustanowionego kuratora p. adw. dra Gelebrtera.

Drohobycz dnia 19 maja 1881.

(4015 3—3) **Edykt.** L. 4368.

Uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 12 maja 1881 l. 5886 uznany został Józef Boryczka ze Swarzowa marnotrawcą. Kuratora dodano mu w osobie Franciszka Golemo.

C. k. Sąd powiatowy

Dąbrowa dnia 24 maja 1881.

(4025 3—3) **Edykt.**

L. 3030. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Gerschona Josla Grünnberga przeciw Maciejowi i Annie Winiarskim w kwocie 5 złr. 40 ct. a. w wywalczonej odbędzie się przy terminie dnia 20go czerwca, 22 lipca i 22 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze VI przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 70 w Kołomyi położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużników własnej, cena wywołania wynosi 470 złr.

Wadyum 47 złr. w. a.

Dla nieznanych sądowi wierzycieli ustanowiono kuratorem adwokata Dr. Rascha w Kołomyi, akt oszacowania i warunki licytacyi mogą być w tusądowej registraturze przejrzanemi.

Kołomyja dnia 31 marca 1881.

(4021 3—3) **Obwieszczenie.** L. 23710

W celu zabezpieczenia dostawy szutru na gościniec pokucki w zaleszczyckim okręgu budowniczym w trzyletnim okresie 1882 1883 i 1884 odbędzie się w c. k. Starostwie w Zaleszczykach w dniu 11 czerwca 1881 licytacya przez składanie opieczętowanych ofert.

Dostawa na rok 1882 wynosi 1700 mtr. sześciennych w sumie fiskalnej 5257 zł. 65 ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, jak również wykaz przestrzeni, na które materyał z wyznaczonych kamieniołomów dostarczyć należy, mogą być przejrzane w wymienionem Starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 cnt. i w 5% wadyum, z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale także i literami, w powyższym terminie najpóźniej do godziny 12 w południe podane być mają.

Oferty nieułożone według wzoru w §. 45 warunków licytacyi przepisanego, lub niewniesione w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 11 maja 1881.

(3924 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 8530. W dniach 17 czerwca, 6 sierpnia i 15 września 1881, każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności dłużnika Iwana Swyszczuka własnej, pod l. k. 51 w Kluczowie małym położonej, iała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 19 lipca 1869 l. 4559 zastawniczo opisanej, na zaspokojenie należytości w kwocie 200 i 200 zł. w. a. z pn. na rzecz Dyrekcyi c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego w Lwowie.

Cenę wywołania stanowi przez ocenienie sądowe wydobyta kwota 820 zł. w. a.

Zakład wynosi kwotę 82 zł. w. a.

Przy powyższych dwóch terminach zostanie powyższa realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś nawet poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Teofila Jareмeckiego w Peczeniżynie.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy

Peczeniżyn 30 grudnia 1880

(3716 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5079. Celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego 383 zł. 68 ct. a w. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności pod l k. 47 subr. 88 w Hyrowy, Aleksego Zająca własna, 23 czerwca, 21 lipca i 25 sierpnia 1881 zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 700 zł.

Zakład 70 zł

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C k. Sąd powiatowy

Dukla 20 lutego 1881.

(4096 1—3) **Edykt.**

L. 2902 Dnia 22 czerwca, dnia 1 sierpnia i dnia 5 września 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 37 w Woli błażowskiej położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie Salamona Freund przeciw Wasylowi Mazur pto. 200 zł. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 240 zł.

Wadyum 24 zł.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie. Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy miej. del.

Sambor dnia 30 marca 1881.

(3934 1—3) **Edykt.**

L. 2421. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie ogłasza niniejszem, że według podania Magdaleny Ciura z Chmielnika mąż jej Kazimierz Ciura miał służyć w wojsku przy 169 morawsko-szląskiej dywizyi transportów wojennych aż do 28 czerwca 1849, zkąd dnia 29 czerwca 1849 w czasie cholery oddany został jako chory do szpitala w Semlinie i tam umarł.

Wzywa się zatem wszystkich, którzyby o życiu lub o okolicznościach śmierci tegoż Kazimierza Ciury jaką wiadomość mieli, by w przeciągu roku o tem albo kuratorowi Kazimierza Ciury adw. Dr. Alsowi, lub tut. sądowi donieśli.

Rzeszów 5 maja 1881.

(3953 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1312. C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Józefa Sali z Juszczyna w kwocie 21 zł. 50 ct z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż 3 kawałków gruntu należących do 1/3 zagrody „Kluskówki" pod l. 14 w Rabce położonej w trzech terminach dnia 4 lipca, 1 sierpnia i 29 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 10 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Jordanów dnia 14 maja 1881.

(3968 1—3) **Edykt.**

L. 2148 C. k Sąd obwodowy w Złoczowie podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia należących się galicyjskiemu akcyjnemu Bankowi hipotecznemu od Józefa i Gitli Packenträgerów sum 79 zł. 38 ct a. w., 79 zł 38 ct. a. w. i 1113 zł 76 ct. a. w. z ubocznemi należytościami odbędzie się w c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie położonej przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 147 w Złoczowie według księgi gruntowej Dom. XIV pag. 306 n. 21 haer. do dłużników Józefa i Gitli Packäntregerów należącej, w terminach dnia 4 lipca, dnia 1 sierpnia i 5 września 1881, zawsze o godzinie 10 przed południem, na których to terminach rzeczona realność poniżej ceny szacunkowej 2800 zł. a. w. sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 300 zł. a. w.

Bliższe warunki sprzedaży przejrzeć można w registraturze tutejszego c. k. sądu obwodowego.

Dla wszystkich wierzycieli hipotecznych położonej pod l. 147 w Złoczowie realności, którzyby po dniu 20 lutego 1881 hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała z dnia 30 kwietnia 1881 l. 2148 z rozpisaniem licytacyi tej realności lub jaka późniejsza uchwała w tej sprawie wcale lub też w swoim czasie nie mogła być doręczona ustanawia się kuratorem p. adwokata dra Mijakowskiego ze zastępstwem przez p. adwokata dra Billeta.

Złoczów 30 kwietnia 1881.

(3864 1—3) **Edykt.**

L. 1961. Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy uwiadamia Jana Witwickiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego lub tegoż z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, że Ludwik Szawłowski dnia 15 lutego 1881, l. 1961 przeciw niemu pozew o wykreślenie stanu biernego dóbr Przewłoka, Zalesie, Dubno vel Dubienko i Wełesniów sumy 30.000 złp w rossyjskiej monecie srebrnej czyli 7.500 m. k. z pn. względnie pozostałej po zapłaceniu kwot 1 765 zł. 53 ct. m. k. 2 896 zł. 31 ct m. k. reszty tej sumy wniósł, na który do wniesienia pisemnej obrony termin 90 dniowy wyznaczono, a dla niego lub dla jego spadkobierców kuratora w osobie adwokata dra Eminowicza z substytucyą adw. dra Szydłowskiego ustanowiono, i temuż kuratorowi pozew z allegatami doręczono.

Wzywa się zatem Jana Witwickiego lub tegoż spadkobierców, aby wcześnie przed powyższym terminem kuratorowi wszelkie środki do obrony dostarczyli, lub innego zastępcę sobie obrali, inaczej wynikłe z zaniedbania skutki, sami sobie przypisać będą musieli.

Stanisławów 19 lutego 1881.

(3927 1—3) **Obwieszczenie.** L. 8628.

W dniach 17 czerwca, 6 sierpnia i 15 września 1881, każdym razem razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności dłużników Fedora i Maryi Gredzuków własnej, pod l. k. 225 i 183 w Jabłonowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 9 września 1873 l. 7790 zastawniczo opisanej, na zaspokojenie należytości w kwocie 250 zł na rzecz Dyrekcyi c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi przez oszacowanie sądowe wydobyta kwota 590 zł. w. a.

Zakład wynosi kwotę 59 zł. w. a.

Przy powyższych dwóch terminach zostanie powyższa realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś nawet poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Teofila Jaremeckiego w Peczeniżynie.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy

Peczeniżyn 30 grudnia 1880.

(4050 1—3) **Obwieszczenie**

L. 5526. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu rozpisuje celem zaspokojenia wierzytelności Abla Landesberga w kwocie 11000 zł. w. a. z pn. przymusową publiczną sprzedaż w Husiatyńskim okręgu sądowym położonych do dłużniczki Julii hr. Ostrorogowej należących dóbr Samołaskowce w dwóch terminach 9 sierpnia 1881 i 9 września 1881 każdym razem o godzinie 10 z rana z tem, że dobra te w wyznaczonych terminach tylko za cenę wywołania w kwocie 134303 zł. 45 c. W A lub wyżej tejże sprzedane będą. Na wypadek nieuzyskania tej ceny wyznacza się termin do ułożenia ułatwiających warunków na 9 września 1881 o godzinie 4 po południu.

Wadyum 13500 złr.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania przejrzeć mozna w tusądowej registraturze.

O tem uwiadamia się wiadomych wierzycieli hipotecznych do rąk własnych a wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych Aleksandra Raciborskiego, Sabinę Samueli i R. Lande, tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 6 czerwca 1880 na tych dobrach prawo zastawu uzyskali, albo którymby obecna uchwała licytacyjna lub też dalsze w tej sprawie zapaść mające uchwały w czas lub wcale doręczonemi być niemogły do rąk w osobie adwokata D. Glogiera z substytucyą p adwokata D. Kwiatkowskiego ustanowionego kuratora.

Tarnopol 2 maja 1881.

(3977 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3368 Niniejszem powiadamia się z miejsca pobytu i z życia niewiadomych Oskara, Bronisławę i Stanisława Tinzów względnie tychże prawnych sukcesorów, iż Wiktorya Godek z Michałkowic pr. Morawskiej Ostrawie pod dniem 3 maja 1881 L. 3368 przeciw nim i Tekli 1 Romanowicz 2 ślubu Kozłowskiej wniosła pozew o wyeliminowanie summy 1500 zł. w. a. z tabelli płatniczej z 13 stycznia 1878 l. 6501 ustanowionej co do ceny kupna realności pod l. k. 56 w Krośnie w drodze publicznej licytacyi sprzedanej i o pomoc sądową prosiła, do rozprawy ustnej termin na dzień 23 sierpnia 1881 o 10 godzinie rano wyznaczony został, a pozew dla tychże doręczono ustanowionemu dla tychże na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorowi w osobie Sabina Lewińskiego sekretarza Magistratu w Krośnie z substytucyą Franciszka Patlewicza w Krośnie któremu winni niewiadomi z miejsca pobytu i życia wszelkie dowody do obrony ich praw dostarczyć lub w sądzie się zgłosić lub innego zastępcę ustanowić i o tem wcześnie do sądu donieść, inaczej że z zaniedbania wyniknąć mogące złe skutki sami sobie przypisać winni będą.

C. k. Sąd powiatowy

Krosno dnia 3 maja 1881.

(3947 1—3) **Edykt.**

L. 5000. C. k Sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie z należytościami dodatkowemi rozpisaną została sprzedaż egzekucyjna realności pod l. k. 417 w Tarnowie na Strusinie położonej — Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach 4 lipca i 1 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 6120 zł. w. a, poniżej której w terminach powyższych realność sprzedaną nie będzie.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 612 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. Sądu obwodowego.

Na wypadek, jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje, wyznacza się termin na dzień 1 sierpnia 1881 godzinę 4 po południu, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzeciem terminie rozpisana zostanie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, a w szczególności wierzyciele, którzyby po dniu 31 marca 1881 do hipoteki realności pod l. k. 417 na Strusinie weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub w przyszłości zapaść mogąca z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora, który niniejszem w osobie adwokata dr. Gałeckiego z substytucyą adwokata dr. Brzeskiego ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, ogłoszenie którego równocześnie zarządza się.

W Tarnowie dnia 23 kwietnia 1881.

(3973 1—3) **Edykt.**

L. 2392. Złoczowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego H. Lindnera czyli Lindera, że dla niego w sprawie Józefa Küttina przeciw niemu o zapłacenie należytości frachtowej 207 zł. 38 ct. adwokat Dr. Heyne ze substytucyą adwokata Dr. Billeta w celu doręczenia uchwały z dnia 13 listopada 1880 L. 9228 kuratorem ustanowiony został.

Złoczów 2 kwietnia 1881.

(3906 1—3) **Edykt.**

L. 1522. C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach prowadzi celem zaspokojenia kapitału dłużnego 200 zł. a względnie niespłaconej jeszcze kwoty 178 zł. 33 ct. z. pn. na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. k. 105 w Niepołomicach położonej a własność tabularną dłużnika Jakuba Sokołowskiego stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych mianowicie dnia 16 sierpnia, dnia 15 września 17 października 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania tej realności wynosi 350 zł w. a. wadyum zaś 35 zł. w. a. resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tujszosądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Niepołomice dnia 23 kwietnia 1881.

(3867 1—3) **Edykt.**

L. 2607. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie z miejsca pobytu niewiadomej pani Kazimierze Katarzynie dw. im. z Gachów Łukasiewiczowej niniejszem wiadomo czyni, iż przeciw niej wniósł pan Dominik Kajetan dw. im. Łukasiewicz pod dniem 28 lutego 1881 do l. 2607 pozew, który do postępowania ustnego z terminem na dzień 7 lipca 1881 o godzinie 9tej z rana w biurze III t. s. zadekretowany i ustanowionemu dla niej kuratorowi panu Adwokatowi Dr. Szydłowskiemu, którego w razie przeszkody pan Adwokat Dr. Dwernicki zastąpić ma doręczonym został.

Wzywa się więc nieobecną panią Kazimierę Katarzynę dw. im. z Gachów Łukasiewiczową aby celem uczynienia Jej trzykrotnych przedstawień w myśl §. 104 ust. cyw. i Minist rozp. z dnia 31 grudnia 1868 l. 3 z u. s. i dalszej rozprawy w myśl dekretu nadworn. z dnia 19 sierpnia 1819 l. 1595 Z u. s. na wyznaczonym terminie w tutejszym sądzie osobiście się zjawiła i potrzebne ku Jej obronie środki dowodowe albo tutejszemu sądowi albo wskazać się mającemu obranemu obrońcy swemu prawnemu albo też niniejszem ustanowionemu kuratorowi wcześnie udzieliła ile inaczej z tąd wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie samej przypisać będzie musiała.

Stanisławów 12 marca 1881.

(3908 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4291. C k. sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniach 27 czerwca 1881 począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod l. kons. 139 w Maziarni położonej stanowiącej ciało hipoteczne wykazem l. p. 62 objęte.

Zakład wynosi 10 złr. w. a.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 19 maja 1881.

(3907 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4292. C k sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniu 27 czerwca 1881 począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod l. kons. 32 w Maziarni położonej, ciało hipoteczne wykazem l. p. 86 objęte.

Zakład wynosi 35 zł. w. a.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 19 maja 1881.

(4067 2—3) **Edykt.**

L. 1333. C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Stanisławowie oznajmia niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej Karola Jaroszewskiego i Laury z Jaroszewskich Terlikowskiej spadkobierców ś. p. Franciszka Jaroszewskiego przeciw Jakowowi Dzus pto. 640 złr. w. a. przeprowadzoną zostanie w dniu 17 czerwca 1881, 8 lipca 1881 i 11 sierpnia 1881, każdym razem o godzinie 10tej z rana egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. 34 w Knihininie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Jakowa Dzus własnej pod następującemi warunkami:

Cenę wywołania stanowi kwota 1610 złr. w. a

Wadyum wynosi kwotę 161 złr.

Reszta warunków licytacyjnych są w tusądowej registraturze do wejrzenia.

Stanisławów 7 maja 1881.

(3895 3—3) **Edykt.**

L. 7784. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla gmin katastralnych:

Rogużno, w okręgu sądu powiatowego w Łańcucie;

Trzciana z miejscowością Słotwinka w okręgu sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Rzeszowie;

Strzeżyn, w okręgu sądu powiatowego Gorlice;

Janczowa, w okręgu sądu powiatowego Ciężkowice;

Przyszów kameralny, Narty, w okręgu sądu powiatowego Nisko;

Tymowa, w okręgu sądu powiatowego Brzesko;

Podedworze, w okręgu sądu powiatowego Bochnia;

Biertowice, Bęczarka, w okręgu sądu powiatowego Myślenice;

Borek fałęcki, Sidzina, w okręgu sądu powiatowego Skawina;

Szczyrk z Salmopolem, w okręgu sądu powiatowego Biała;

Witkowice, w okręgu sądu powiatowego Ropczyce;

Jawornik, w okręgu sądu powiatowego Tyczyn;

Lanckorona, w okręgu sądu powiatowego Kalwarya;

Studzian, w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku położonych; otwarto nowe księgi gruntowe, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z 10 grudnia 1879 l. 19000, do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi księgami gruntowemi objętych, z dniem 28 lutego 1881 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie, lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach uskutecznionego, w sprawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe sprzeciwy do dnia 31 grudnia 1881 włącznie w sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków 6 maja 1881.

(3896 2—3) **Edykt.**

L. 8064. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla posiadłości mniejszych (nietabularnych) położonych w następujących gminach katastralnych:

Zaleszany, Majdan Zbydniowski, Zbydniów, w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

Zielonka, w okręgu sądu powiatowego w Sokołowie;

Łysina, w okręgu sądu powiatowego w Slemieniu;

Łodygowice, w okręgu sądu powiatowego w Żywcu;

Proszówki, w okręgu sądu powiatowego w Bochni;

Jankowa, w okręgu sądu powiatowego w Ciężkowicach;

Nowosielce, Grzęska, w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Bolechowice, Zelków, Chełm, z miejscowością Zakamycze, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Krakowie;

Binarowa w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Bieśnik, Dzierzaniny, Olszowa, Paleśnica, Stróże i Zdonia, w okręgu sądu powiatowego w Wojniczu: otwarto nowe księgi gruntowe, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 31 grudnia 1879 l. 20.428 do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienioną księgą gruntową objętych, z dniem 31 marca 1881 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty w czasokresie do dnia 31 grudnia 1881 włącznie, w sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastral a jest położoną zgłosiła, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków 13 maja 1881.

Doniesienia prywatne.

Klucznica umiejąca gotować, prać, prasować poszukuje posady do dworu na wieś.
Ma do polecenia Biuro wywiadowcze **J. Birklego** we Lwowie rynek Nr. 40. (4035 2 3)

Dobra Leśniowice i Polanka o połtory mili od [illegible]sta Lwowa i ćwierć mili od stacyi **Glinna-Nawarya** kolei Arcyksięcia Albrechta, w pobliżu zakładów kąpielowych **Lubień** i **[illegible]ustomyty** zawierające ornej ziemi i łąk intratnych 943 morgów z murowanemi zabudowaniami gospodarskiemi, młynem, i prawem dwóch propinacyj, są do wydzierżawienia. Inwentarz żywy do nabycia na miejscu.

Bliższa wiadomość w **Leśniowicach.** ost. poczta **Nawarya.** (3915 4—4)

Kaz. Lewicki i Syn

Główny skład dla Galicyi Porcelany i Szkła
założony w roku 1845
we LWOWIE polecają

Zwierciadlane kule szklanne
w różnych błyszczących kolorach, srebrne, żółte, zielone, szafirowe i różowe i w różnych wielkościach, używane dla upiększenia ogrodów, róż, sztachetów, doniczek z kwiatami, altan, werand i t. d.

Łapki szklanne na **MUCHY** 1 sztuka po 30 ct., 40 ct. i 50 ct.

Zagraniczne **SZYBY** do okien, — oraz przedsiębiorstwo oszklenia.
Dyamenty do przecinania szyb, 1 sztuka po 1 zł. 50 ct., 2 zł., 3 zł., 5 zł. i 10 zł.

Laski z naturalnego drzewa „Jambie", 1 sztuka 1 zł., obecnie bardzo używane modne.
Laski z prawdziwego drzewa „Bambus", 1 sztuka 2 zł., używane na konie zamiast szpicrutów.

Pantofle z sitowia, 1 para 25 ct., używane do rzecznych kąpiel.

Taczki drewniane i **narzędzia ogrodnicze** do użytku dla dzieci.

Lichtarze ogrodowe z szklannemi baniami do świec lub nafty. (3987 3—4)

Malarz,

który odbył studya **akademickie** w Krakowie i Wiedniu, w malarstwie dekoracyjnem specyalnie wykształcony, przyjmuje zamówienia na malowanie kościołów lub salonów, ręcząc za **artystyczne** wykonanie.

Bliższa wiadomość w Administracyi „Gazety Lwowskiej", dokąd też listowne zapytania adresować należy.

SALON MÓD
i pracownia sukien damskich

Suknia zwykła . . . . . . 3 zł.
Suknie strojne . . . od 4 zł. do 5 zł.
Sukienki dziecinne . . od 1 zł. do 2 zł.

Przyjmuje wszelkie zamówienia na **prowincyę** i wykonuje w oznaczonym czasie podług najświeższych **żurnali**.

Ludmiła Pizuńska

przy **ul. Krakowskiej** l. 1 na I piętrze (róg od rynku).

Poszukuje **Panien** biegłych w krawiectwie damskiem — przyjmuje także do nauki.

Francuskie Sznurówki



po zł. 3 — 4 — 5 i 6
poleca nowo urządzony handel płócien i bielizny
JANA RIEDLA
we Lwowie plac Maryacki l 6.
(37 0 2—6)

Realność

w Janowie obok **Lwowa,** składająca się z domu murowanego o pięciu pokojach, kuchni, ofi[illegible]yn, budynków gospodarskich pięknego ogrodu, sadu, ośm morgów uprawnej roli i 22 morg. łąk, **jest do sprzedania.**

Pp. kupujący raczą zgłosić się do Biura wywiadowczego p. **Birklego** we Lwowie. (4036 2—3)

Do sprzedania
połowa dóbr Wronów,

w dawnym obwodzie Żółkiewskim, składająca się z 120 morg ornego pola dobrej gleby, 240 morg. łąk, 80 morg. pastwisk, domu mieszkalnego pod gontem o 5 pokojach, spiżarni, kuchni, piwnicy, oraz potrzebnych zabudowań gospodarskich, wszystko w zupełnie dobrym stanie. Bliższej wiadomości udzieli właścicielka p. **Marja Cieszewska.** — Bełz. (2524 5—5)

Księgarnia F. H. Richtera we Lwowie poleca

Mowa kwiatów.

Zabawa towarzyska dla dorosłych.
Cena **60 ct.**, pocztą **65 ct.** (4103 1—3)

Majątek

pszennej gleby blisko kolei Karola Ludwika do nabycia wraz z doborowym inwentarzem lub zamiany na mały folwark — lub też zadzierżawienia.

Przestrzeni: Ról, łąk, ogrodów 915 morgów, lasu 173 m. Bliższa wiadomość u Wgo. adwokata **Horwata, Lwów,** ulica Kopernika, 22.

Wyklucza się wszelkich pośredników. (4024 2 5)

Towarzystwo Wzajemnego kredytu w Krakowie

opłaca członkom swoim za rok 1880.

6% dywidendy

względnie dodatkowo 1% do podrzednio już wypłaconych 5% od udziałów wpłaconych do dnia 1 października 1880.

Dywidenda odebrana być może w kasie Towarzystwa w Krakowie, lub w kasie Filii we Lwowie, tylko za okazaniem książeczki udziałowej; nie odebrana zaś do 31 grudnia b. r. dopisuje się do udziału w myśl §. 6 statutów.

Kraków 1 czerwca 1881.

DYREKCYA.

(Przedruk nie będzie opłacony). (4105 1 3)

Jeszcze tylko krótki czas!

Cyrk Augusta Krembsera

przy ulicy Majerowskiej, naprzeciw galicyjskiej kasy oszczędności.

Dziś w piątek dnia 3 czerwca 1881 o godz. pół do 8 wieczór

Wielkie NIEZWYKLE PRZEDSTAWIENIE

Program częściowo nowy i bardzo treściwy.
Na zakończenie przedstawienia
Karnawał na lodzie
wspaniałe przedstawienie w 11 obrazach, wykonane przez cały personal i balet, przy elektrycznem oświetleniu, inscenowane przez dyr. A. Krembsera. Wszystkie kostiumy i dekoracye całkiem nowe.

Ceny miejsc — zwykłe. (3446)

Jutro w sobotę dnia 4 czerwca
wspaniałe przedstawienie

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic. Akcyjnego Banku Hipotecznego
kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety
pod warunkami najprzystępniejszemi

6% LISTY HIPOTECZNE

jako też

5% Premiowane Listy hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych, pupilarnych, kaucyi małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya — są w tymże kantorze do nabycia.

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym, bez doliczenia prowizyi. (2413 18 ?)

!!! Trzy wielkie medale zasługi i list pochwalny !!!

Znakomite powodzenie i powszechne uznanie, jakie zyskały moje wyroby, zniewalają mnie do podania do publicznej wiadomości, że

PILIPTON
włosom siwym i wypłowiałym po kilkukrotnem użyciu przywraca piękny, naturalny kolor. **Pilipton** nie farbuje, lecz tylko odmładza włosy, które pod wpływem tego znakomitego środka odzyskują pierwotną barwę. **Cena flakonu 1 zł. 50 ct.**

WALENTIN
najsilniejsze wypadanie włosów w przeciągu dwóch tygodni wstrzymuje, cebulki włosowe wzmacnia i do wytwarzania i porostu włosów pobudza. Miejsca wyłysiałe nieprzedawnione pod działaniem tego środka pokrywają sie pięknym włosem.
Cały flakon 3 zł. Pół flakonu 1 zł. 60 ct,

Woda ateńska
używa się do skrapiania włosów, oprócz przyjemnego zapachu, zapobiega tworzeniu się łupieży, oczyszcza skórę i włosy. **Cena 80 ct.**

NIGRETINA
Po długiem doświadczeniu udało się mi wynaleźć wyborny środek do natychmiastowego farbowania włosów na trwały i piękny kolor czarny lub ciemny; jest on zupełnie nieszkodliwy i w zastosowaniu bardzo prosty. **Cena 1 zł.**

Antilenttilia
usuwa **piegi, opalenie słoneczne, plamy wątrobiane,** nadaje twarzy białość, delikatność i przejrzystość. **Cena 2 zł.**

WODA FIJOŁKOWA
nieporównany środek, usuwa z twarzy pryszcze, liszaje, trędziki, pierzchnienie i łuszczenie się skóry i wygładza zmarszczki i pory. Twarz odświeża i nadaje nieporównaną delikatność. **Cena 1 zł.**

MAGNOLINA
jedyny środek odświeżający płeć, skóra sucha, szorstka i zgrzybiała pod wpływem **Magnoliny** staje się miękką, przejrzystą i delikatną. **Magnolina** usuwa **czerwoność nosa,** niszczy **wągry** t. j. czarne punkciki, które najwięcej osiadają w okolicy nosa. Cena tego znakomitego środka **1 zł. 50 ct.**

WODA LILJOWA
Plamy żółte, brunatne i ostudy z twarzy, szyi i piersi pod wpływem tej cudownej wody po kilkakrotnem użyciu zupełnie nikną. **Cena 1 zł. 50 ct.**

Orientalina czyli Pudr w płynie
nadaje twarzy prawdziwie naturalną, piękną i przyjemną białość (dla oka niedostrzegalną) odświeża ją i konserwuje. Cena 1 złr.

PUDR KSIĄŻĘCY BIAŁY
jest prawdziwym unikatem w sztuce kosmetycznej, nie zawiera bowiem w swym składzie ani bizmutu ani ołowiu, ani też żadnych metalicznych pierwiastków szkodliwych zdrowiu, pomimo tego przyjemnie przylega do twarzy, nadaje śliczną naturalną i bardzo przyjemną białość i delikatność.
Cena pudełka 1 złr.

PUDR KSIĄŻĘCY
cielisto-różowy i cielisto-żółtawy po 1 złr. 20 ct.

KREM ORYENTALNY BIAŁY
cielisto-różowy dla blondynek i cielisto-żółtawy dla szatynek.
Kremy te czynią zadość wszelkim wymaganiom, nadają bowiem twarzy naturalną białość, delikatność i przejrzystość, są nieszkodliwe i dla oka niewidzialne. Twarz martwa pokryta bruzdami, nie[illegible]-szorstka, zostaje całkiem odświeżoną i odmłodzoną — Cena 1 złr. 20 ct.

Powyżej wymienionych artykułów nabyć można we fabryce we Lwowie przy ulicy Kopernika pod l. 3 i w filii w Krakowie, Sukiennice l. 20, także u Stechera w Stanisławowie; Jamrógiewicza w Tarnopolu i u Karzykiewicza w Podhajcach.

J. IHNATOWICZ

magister farm. i chemik sądowy.

16—?)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 [illegible]

[illegible] c. k. uprzyw. Gazety [illegible]